

Bruxelles, den 13. juni 2023
(OR. en)

10443/23

Interinstitutionel sag:
2020/0279(COD)

ASILE 67
MIGR 199
CADREFIN 81
CODEC 1075

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	10084/23
Komm. dok. nr.:	11213/20
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om asylforvaltning og migrationsstyring og om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og forslaget til forordning (EU) XXX/XXX [Asyl- og Migrationsfonden] – Generel indstilling

RIA-Rådet nåede på samlingen den 8.-9. juni frem til en generel indstilling til teksten i bilaget.

Bestemmelserne vedrørende direkte finansielle bidrag indgår ikke i den generelle indstilling og vil blive ændret på et senere tidspunkt.

Ændringer i forhold til Kommissionens forslag er angivet som følger:

- Ny tekst er angivet med **fede typer**.
- Udgået tekst er angivet med [...].

2020/0279(COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om asylforvaltning og migrationsstyring og om ændring af [...] forordning (EU) 2021/1147
[...]**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, litra e), og artikel 79, stk. 2, litra a), b) og c),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

¹ EUT C af , s. .

² EUT C af , s. .

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen udgør et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og bør sikre, at der ikke foretages personkontrol ved de indre grænser, og udstikke rammerne for en fælles politik for asyl, indvandring og forvaltning af Unionens ydre grænser, som er baseret på solidaritet mellem medlemsstaterne, og som er retfærdig over for tredjelandstatsborgere.
- (2) Med henblik herpå er det nødvendigt med en samlet tilgang, som bør forene politikken på områderne asylforvaltning og migrationsstyring samt forbindelserne med relevante tredjelande, med det formål at skabe større gensidig tillid mellem medlemsstaterne, idet det erkendes, at anvendeligheden af en sådan tilgang afhænger af alle de elementer, der [...] i **fællesskab** og på integreret vis tages fat på.
- (3) Denne forordning bør bidrage til en sådan samlet tilgang, ved at der heri fastlægges en fælles ramme for Unionens og medlemsstaternes indsats **inden for deres respektive beføjelser** på området asylforvaltningspolitikker og **relevante** migrationsstyringspolitikker, idet der arbejdes videre på princippet om solidaritet og en rimelig ansvarsfordeling, **herunder dets finansielle konsekvenser, mellem medlemsstaterne, som regulerer politikkerne på asyl- og migrationsområdet**, jf. artikel 80 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). **Princippet om solidaritet og en rimelig ansvarsfordeling bør være den forudsætning, på grundlag af hvilken medlemsstaterne som helhed deler ansvaret for at styre migrationen, navnlig på det område, der er reguleret af sættet af fælles regler i det fælles europæiske asylsystem.**
- (3a) Medlemsstaterne bør derfor som deres bidrag til den samlede tilgang træffe alle nødvendige foranstaltninger for bl.a. at sikre adgang til international beskyttelse og passende modtagelsesforhold for personer med behov for beskyttelse, at muliggøre en effektiv anvendelse af reglerne for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, at tilbagesende tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, at forhindre irregulær migration og **tredjelandstatsborgeres og statsløses** ulovlige bevægelser mellem medlemsstaterne og at yde støtte til andre medlemsstater i form af solidaritetsbidrag.

- (4) Den fælles ramme bør samle forvaltningen af det fælles europæiske asylsystem og forvaltningen af **relevante** migrations**politikker**. **Denne fælles ramme [...]** bør have til formål at sikre en effektiv forvaltning af migrationsstrømmene, en retfærdig behandling af tredjelandsstatsborgere **og statsløse [...]** og forebyggelse af **irregulær migration** samt **styrkelse af** foranstaltningerne for at bekæmpe [...] migrantsmugling **og menneskehandel**.
- (5) Der er brug for en fælles ramme for effektivt at tage fat på det stigende fænomen med, at der ankommer blandede grupper af personer med behov for international beskyttelse og personer, som ikke har behov herfor, og i erkendelse af, at udfordringen med migranter, der ankommer på irregulær vis til Unionen, ikke bør løftes af de enkelte medlemsstater alene, men af Unionen som helhed. For at sikre, at medlemsstaterne har de nødvendige redskaber til effektivt at håndtere denne udfordring foruden ansøgere om international beskyttelse, bør irregulære migranter også være omfattet af denne forordning. Anvendelsesområdet for denne forordning bør også omfatte [...] genbosatte personer eller personer, der har fået indrejse, samt [personer, der indrømmes øjeblikkelig beskyttelse].
- (6) For at tage hensyn til hele tilgangen på tværs af ministerier og myndigheder og sikre sammenhæng og effektivitet i forbindelse med de aktioner og foranstaltninger, Unionen og dens medlemsstater, som handler inden for deres respektive beføjelser, træffer, er der behov for at udforme en integreret politik på området asylforvaltning og migrationsstyring, som omfatter både de interne og eksterne elementer heraf, og som er en del af den samlede tilgang. **Unionen og medlemsstaterne bør inden for deres respektive beføjelser og under overholdelse af gældende ret og internationale forpligtelser sikre sammenhængen i asylforvaltnings- og migrationsstyringspolitikkerne. Unionen og medlemsstaterne, der handler inden for deres respektive beføjelser, er ansvarlige for gennemførelsen af asylforvaltnings- og migrationsstyringspolitikker.**

- (7) Medlemsstaterne bør have tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer og tilstrækkelig infrastruktur til effektivt at gennemføre asylforvaltnings- og migrationsstyringspolitikker og bør sikre en passende koordinering mellem de relevante nationale myndigheder såvel som med de øvrige medlemsstaters nationale myndigheder **for at sørge for, at deres asyl-, modtagelses- og migrationssystem er velforberedt, og at enhver komponent har tilstrækkelig kapacitet.**
- (8) [...]
- (9) **Ud fra en strategisk tilgang bør medlemsstaterne have nationale strategier, som [...] bør omfatte oplysninger om beredskabsplanlægning, herunder som fastsat i direktiv (EU) XXX/XXX [direktivet om modtagelsesforhold], [...] relevante oplysninger vedrørende principperne om integreret politikudformning og om solidaritet og en rimelig ansvarsfordeling i denne forordning og de retlige forpligtelser, der følger heraf på nationalt plan. For at sikre, at de nationale strategier er sammenlignelige med hensyn til specifikke centrale elementer, bør Kommissionen fastlægge en fælles model.**
- (10) For at sikre, at der indføres et effektivt overvågningssystem til at sikre anvendelsen af gældende EU-ret på asylområdet, bør der i disse strategier tages hensyn til resultaterne af den overvågning, der foretages af Den Europæiske Unions Asylagentur og Frontex, og **relevante dele** af den evaluering, der foretages i henhold til Rådets forordning (EU) **2022/922** [...], samt de evalueringer, der foretages i henhold til artikel 7 i forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om screening].
- (11) I betragtning af betydningen af at sikre, at Unionen er forberedt og i stand til at tilpasse sig til udviklingen og en ny situation med hensyn til asylforvaltning og migrationsstyring, bør Kommissionen hvert år fremlægge en rapport om **europæisk migrationsstyring, der vurderer situationen langs alle migrationsruter og i alle medlemsstater, fungerer som et redskab til tidlig varsel og bevidstgørelse for Unionen på migrations- og asylområdet og giver et strategisk situationsbillede og fremadrettede prognoser for det kommende år [...].**

- (11a) **Rapporten bør udarbejdes i samråd med medlemsstaterne og relevante EU-agenturer. Rapporten bør også indeholde oplysninger om beredskabsniveauet i Unionen og i medlemsstaterne og de mulige virkninger af de forventede situationer. Med henblik på rapporten bør Kommissionen anvende eksisterende rapporteringsmekanismer, primært rapporten om integreret situationsbevidsthed og analyse (ISAA), forudsat at den integrerede ordning for politisk kriserespons er blevet aktiveret, og rapporten om planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet³. Der bør også tages hensyn til oplysninger fra andre relevante kilder, herunder Det Europæiske Migrationsnetværk (EMN), De Forenede Nationers højkommissær for flygtninge (UNHCR) og Den Internationale Organisation for Migration (IOM). Kommissionen bør kun anmode om yderligere oplysninger fra medlemsstaterne, hvis de ikke er tilgængelige gennem de pågældende rapporteringsmekanismer og relevante EU-agenturer, for at undgå dobbeltarbejde.**
- (12) For at sikre, at de nødvendige redskaber er på plads til at bistå medlemsstaterne med at håndtere de udfordringer, der kan opstå som følge af tilstedeværelsen på deres område af tredjelandsstatsborgere **eller statsløse[...]**, uanset hvordan de har passeret de ydre grænser, bør rapporten **ledsages af en afgørelse med angivelse af, hvilke [...] medlemsstater der er udsat for migrationspres, risikerer at blive udsat for migrationspres i løbet af det kommende år eller står over for en betydelig migrationssituation. [...] Medlemsstater, der er udsat for migrationspres, bør [...] kunne forlade sig på, at solidaritetsforanstaltningerne i solidaritetspuljen vil blive anvendt [...]**.

³ **Kommissionens henstilling (EU) 2020/1366 af 23. september 2020 om en EU-mekanisme til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration (plan for beredskab og krisestyring på migrationsområdet).**

(12a) For at skabe forudsigelighed for de medlemsstater, der er udsat for migrationspres, og de bidragende medlemsstater bør rapporten og afgørelsen ledsages af en henstilling, som angiver de konkrete årlige solidaritetsforanstaltninger, herunder omfordelinger, finansielle bidrag og, hvor det er relevant, alternative solidaritetsforanstaltninger, og deres omfang, der sandsynligvis vil kræves i det kommende år på EU-plan, idet det anerkendes, at de forskellige former for solidaritet har samme værdi, og de krævede foranstaltninger, der i henhold til den permanente EU-værktøjskasse er nødvendige for at håndtere migrationssituationen. Typerne og omfanget af de identificerede bidrag bør som minimum svare til årlige minimumstærskler for omfordeling og [direkte] finansielle bidrag, som bør fastsættes i denne forordning, for at sikre, at de bidragende medlemsstater kan foretage en forudsigelig planlægning, og for at give minimumsgarantier til de solidaritetsmodtagende medlemsstater. Når Kommissionen finder det nødvendigt, kan den angive et højere årligt antal omfordelinger eller [direkte] finansielle bidrag. I tråd hermed bør Kommissionen i ekstraordinære situationer, hvor der ikke forventes at være behov for solidaritet i det kommende år, tage hensyn hertil, når den angiver det årlige antal.

(12b) Bidragende medlemsstater bør efter anmodning fra den solidaritetsmodtagende medlemsstat kunne yde alternative solidaritetsforanstaltninger, som primært bør fokusere på kapacitetsopbygning, tjenester, kvalificeret personale, faciliteter og teknisk udstyr på områder såsom registrering, modtagelse, grænseforvaltning, screening, frihedsberøvelse og tilbagesendelse. Alternative foranstaltninger bør have praktisk og operationel værdi. Hvis Kommissionen efter høringen af den pågældende medlemsstat finder, at der er behov for sådanne foranstaltninger som angivet af den berørte medlemsstat, bør sådanne foranstaltninger udpeges af Kommissionen i henstillingen. Bidragende medlemsstater bør kunne give tilsagn om de pågældende foranstaltninger, selv om de ikke er udpeget i Kommissionens henstilling, og disse bør betragtes som finansiell solidaritet, og deres finansielle værdi bør vurderes og anvendes på en realistisk måde. Hvis den solidaritetsmodtagende medlemsstat ikke anmoder om de pågældende foranstaltninger i et givet år, bør de konverteres til [direkte] finansielle bidrag.

(12c) Kommissionens henstilling om oprettelse af solidaritetspuljen bør ikke offentliggøres inden vedtagelsen af Rådets gennemførelsesretsakt om oprettelse af solidaritetspuljen. En sådan klassifikation vil lette beslutningsprocessen.

(13) Med henblik på en effektiv gennemførelse af den fælles ramme og for at afdække mangler, imødegå udfordringer og forhindre, at der opbygges et migrationspres, bør Kommissionen overvåge og regelmæssigt aflægge rapport om migrationssituationen.

(14) En effektiv tilbagesendelsespolitik er et væsentligt element i et velfungerende system for Unionens asylforvaltning og migrationsstyring, hvor de personer, som ikke har ret til at opholde sig på Unionens område, tilbagesendes. Da en betydelig del af ansøgningerne om international beskyttelse kan betragtes som grundløse, er det nødvendigt at gøre tilbagesendelsespolitikken mere effektiv. Ved at gøre tilbagesendelserne mere effektive og mindske hullerne mellem asyl- og tilbagesendelsesprocedurerne vil presset på asylsystemet falde, hvilket gør det lettere at anvende reglerne om afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for at behandle disse ansøgninger, samt bidrage til at sikre en effektiv adgang til international beskyttelse for personer med behov herfor.

- (15) For at styrke samarbejdet med tredjelande om tilbagesendelse og tilbagetagelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold er det nødvendigt at udvikle en ny **proces** [...], som omfatter alle relevante EU-politikker og -redskaber, for derved at forbedre koordineringen af de forskellige foranstaltninger inden for andre politikområder end migration, som Unionen og medlemsstaterne kan træffe med henblik herpå. Denne **proces** [...] bør bygge på den analyse, der foretages i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 810/2009⁴, på **arbejdet inden for rammerne af den operationelle koordineringsmekanisme for den eksterne dimension af migration (MOCADÉM)**, der er oprettet for at koordinere og rettidigt reagere på spørgsmål vedrørende den **eksterne dimension af migration**⁵ og på [...] alle andre tilgængelige oplysninger fra medlemsstaterne og fra EU-institutionerne, -organerne, -kontorerne og -agenturerne, og tage hensyn til Unionens og medlemsstaternes overordnede forbindelser med tredjelandet. [...]
- (16) For at sikre en rimelig ansvarsfordeling og en ligelig fordeling af indsatsen mellem medlemsstaterne bør der oprettes en solidaritetsmekanisme, der **yder** [...] effektiv **støtte til de medlemsstater, der er udsat for migrationspres**, og som sikrer, at ansøgerne har hurtig adgang til procedurerne for meddelelse af international beskyttelse. En sådan mekanisme bør omfatte forskellige typer solidaritetsforanstaltninger **af samme værdi**, være fleksibel og kunne tilpasses udviklingen i de migrationsmæssige udfordringer [...]. **Solidaritetsresponsen bør tilrettelægges individuelt fra sag til sag for at være skræddersyet til den pågældende medlemsstats behov.**

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

⁵ **Oprettet i henhold til Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/60 (EUT L 10 af 17.1.2022, s. 79).**

(17) I betragtning af behovet for at sikre **en effektiv gennemførelse** [...] af den solidaritetsmekanisme, der oprettes ved denne forordning, **bør der indkaldes repræsentanter for medlemsstaterne på ministerplan eller på andet højt politisk plan i et EU-migrationsforum på højt plan, som bør behandle rapporten, afgørelsen og henstillingen og gøre status over den generelle situation og nå frem til en konklusion om, hvilke solidaritetsforanstaltninger der er nødvendige for at oprette solidaritetspuljen, og deres omfang og om nødvendigt andre beredskabsforanstaltninger på migrationsområdet** [...]. For at sikre solidaritetspuljens gnidningsløse funktion og operationalisering **bør der indkaldes til et EU-migrationsforum på teknisk plan bestående af repræsentanter på tilstrækkeligt højt niveau såsom højtstående embedsmænd fra de relevante myndigheder i medlemsstaterne.**

(18) [...]

(19) [...]

(20) [...]

(21) [...]

(22) [...]

(23) [...]

(24) [...]

- (25) Ved vurderingen af, hvorvidt en medlemsstat er udsat for migrationspres, **risikerer at blive udsat for migrationspres i løbet af det kommende år eller står over for en betydelig migrationssituation**, bør Kommissionen på grundlag af en bred **kvantitativ og kvalitativ** vurdering tage hensyn til en bred vifte af faktorer, herunder antallet af **ansøgninger om international beskyttelse [...]**, irregulære grænsepassager, **tredjelandstatsborgeres og statsløses ulovlige bevægelser mellem medlemsstaterne**, afgørelser om tilbagesendelse, der er truffet og fuldbyrdet, **de særlige forhold, der skyldes medlemsstaternes geografiske beliggenhed**, og forbindelser med relevante tredjelande **samt mulige situationer med instrumentalisering af migranter**. [...]
- (26) [...]
- (27) [...]
- (28) Der bør fastsættes en mekanisme for de medlemsstater, der i afgørelsen er identificeret som værende udsat for migrationspres, eller dem, der anser sig for at være udsat for migrationspres, med henblik på at gøre brug af solidaritetspuljen. De medlemsstater, der i afgørelsen er identificeret som værende udsat for pres, bør kunne gøre dette på en enkel måde ved blot at underrette Kommissionen og Rådet om, at de har til hensigt at gøre brug af solidaritetspuljen, hvorefter Kommissionen bør indkalde til migrationsforummet på teknisk niveau. De medlemsstater, der anser sig for at være udsat for migrationspres, bør med henblik på at gøre brug af puljen fremlægge en behørigt underbygget begrundelse for eksistensen og omfanget af migrationspresset og andre relevante oplysninger i form af en meddelelse, som Kommissionen hurtigt bør vurdere. De solidaritetsmodtagende medlemsstater bør bestræbe sig på at gøre brug af puljen på en rimelig og forholdsmæssig måde under hensyntagen til solidaritetsbehovene i de andre medlemsstater, der er udsat for migrationspres. [...]
- (28a) Hvis medlemsstaterne selv er solidaritetsmodtagende medlemsstater, bør de ikke være forpligtet til at **gennemføre de bidrag til solidaritetspuljen, som de har givet tilsagn om [...]**. Hvis en medlemsstat er udsat for eller anser sig for at være udsat for migrationspres eller står over for eller anser sig for at stå over for en betydelig migrationssituation, som kan gøre det vanskeligt for den at gennemføre et bidrag, som den har givet tilsagn om, som følge af udfordringer, som denne medlemsstat skal imødegå, bør det samtidig være muligt for denne medlemsstat at anmode om en fuldstændig eller delvis nedsættelse af et bidrag, som den har givet tilsagn om [...].

(29) [...]

(30) [...]

(31) Der bør i overensstemmelse med det bindende princip om retfærdig fordeling [...] for anvendelsen af solidaritetsmekanismen anvendes en fordelingsnøgle baseret på størrelsen af medlemsstaternes befolkning og økonomi, som gør det muligt at fastsætte hver medlemsstats samlede bidrag. **I forbindelse med solidaritetspuljens operationalisering bør de bidragende medlemsstater gennemføre deres tilsagn i forhold til deres samlede tilsagn, hvilket betyder, at hver gang, der gøres brug af solidaritet fra puljen, bør disse medlemsstater bidrage i overensstemmelse med deres retfærdige andel. For at sikre, at denne forordning fungerer, bør de bidragende medlemsstater ikke være forpligtet til at gennemføre deres solidaritetstilsagn over for den solidaritetsmodtagende medlemsstat, hvis Kommissionen har konstateret systemiske mangler i den pågældende solidaritetsmodtagende medlemsstat med hensyn til reglerne i denne forordnings del III, som kan få alvorlige konsekvenser for, hvordan denne forordning fungerer.**

(31a) Ud over solidaritetspuljen har medlemsstaterne, navnlig når de er udsat for migrationspres eller står over for en betydelig migrationssituation, samt Unionen den permanente EU-værktøjskasse til migrationsstøtte til rådighed. Denne værktøjskasse omfatter foranstaltninger, der kan bidrage til at imødekomme behovene og lette presset, og som er fastsat i gældende EU-ret eller politikværktøjer. For at sikre, at alle relevante værktøjer anvendes effektivt til at reagere på specifikke migrationsudfordringer, bør Kommissionen have mulighed for at angive de nødvendige foranstaltninger i værktøjsskassen, uden at dette berører den relevante EU-lovgivning, hvor det er relevant. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at anvende værktøjsskassens komponenter sammen med solidaritetspuljen.

- (31b) Ansvarskompensationer bør indføres som en solidaritetsforanstaltning på sekundært niveau, i henhold til hvilken ansvaret for behandlingen af en ansøgning overføres til den bidragende medlemsstat, afhængigt af om omfordelingstilsagnene når visse tærskler som fastsat i denne forordning. Anvendelse heraf bliver under visse omstændigheder obligatorisk for at sikre tilstrækkelig forudsigelighed for de solidaritetsmodtagende medlemsstater. Solidaritetsbidrag gennem ansvarskompensationer bør medregnes som en del af den bidragsydende medlemsstats obligatoriske retfærdige andel. Der bør indføres en garantiordning for så vidt muligt at undgå incitamenter til irregulær migration til Unionen og tredjelandstatsborgeres og statsløses ulovlige bevægelser mellem medlemsstaterne og bidrage til, at reglerne for fastlæggelse af ansvaret for behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse fungerer efter hensigten.**
- (31c) Mens omfordeling primært bør finde anvendelse på ansøgere om international beskyttelse, eventuelt med prioritet til de mest sårbare, bør anvendelsen heraf fortsat være fleksibel. I betragtning af den frivillige karakter heraf bør bidragende medlemsstater og solidaritetsmodtagende medlemsstater have mulighed for at give udtryk for deres præferencer med hensyn til de personer, der skal overvejes. Sådanne præferencer bør være rimelige i lyset af de konstaterede behov og de i den solidaritetsmodtagende medlemsstat tilgængelige profiler for at sikre, at de omfordelinger, der er givet tilsagn om, kan gennemføres effektivt.**
- (32) [...]**

- (33) Det fælles europæiske asylsystem er gradvist blevet opbygget som et fælles område for beskyttelse, der bygger på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling som suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 ("Genèvekonventionen"), hvorved det i overensstemmelse med princippet om non-refoulement sikres, at ingen sendes tilbage til forfølgelse. I denne henseende, og uden at dette berører kriterierne i denne forordning til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, betragtes medlemsstaterne, som alle efterlever princippet om non-refoulement, som sikre lande for tredjelandstatsborgere.
- (34) Det er hensigtsmæssigt at medtage en klar og brugbar metode til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, i det fælles europæiske asylsystem⁶. En sådan metode bør baseres på kriterier, der er objektive og retfærdige for både medlemsstaterne og de pågældende personer. Den bør især gøre det muligt hurtigt at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, for at sikre en effektiv adgang til procedurerne for meddelelse af international beskyttelse og for ikke at bringe målet om en hurtig behandling af ansøgninger om international beskyttelse i fare.
- (35) Denne forordning bør **bygge** [...] på de principper, der ligger til grund for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013⁷, samtidig med at den **håndterer de konstaterede udfordringer og** videreudvikler princippet om solidaritet og en rimelig ansvarsfordeling som en del af den fælles ramme. Med henblik herpå bør en ny **obligatorisk** solidaritetsmekanisme gøre det muligt at styrke medlemsstaternes beredskab med henblik på at håndtere migration, klare situationer, hvor medlemsstaterne står over for migrationspres, og gøre det lettere for medlemsstaterne indbyrdes regelmæssigt at yde solidaritetsstøtte.

⁶ Som fastsat af Det Europæiske Råd på dets ekstraordinære møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 31).

- (36) Denne forordning bør finde anvendelse på ansøgere om subsidær beskyttelse og personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, for derved at sikre ligebehandling af alle ansøgere og personer med international beskyttelse samt sammenhæng med gældende EU-ret på asylområdet, navnlig forordning (EU) XXX/XXX [*kvalifikationsforordningen*].
- [(37) Personer, der indrømmes øjeblikkelig beskyttelse i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om håndtering af krisesituationer og force majeure på asyl- og migrationsområdet*] bør fortsat betragtes som ansøgere om international beskyttelse i lyset af deres ikkefærdigbehandlede (suspenderede) ansøgninger om international beskyttelse i betydningen i forordning (EU) XXX/XXX [*asylprocedureforordningen*]. De bør derfor falde ind under anvendelsesområdet for denne forordning og betragtes som ansøgere med henblik på anvendelse af kriterierne og procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af deres ansøgning om international beskyttelse, eller proceduren for omfordeling som fastsat i denne forordning.]
- (38) For at begrænse **tredjelandstatsborgeres og statsløses ulovlige bevægelser mellem medlemsstaterne** [...] bør denne forordning finde anvendelse på personer, der genbosættes eller har fået indrejse af en medlemsstat i overensstemmelse med forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om EU-genbosætningsrammen*], eller som indrømmes international beskyttelse eller humanitær status i henhold til en national genbosætningsordning.
- (39) [...]
- (40) Af hensyn til effektiviteten og retssikkerheden er det vigtigt, at forordningen bygger på princippet om, at ansvaret kun skal fastlægges én gang, medmindre den pågældende person har forladt medlemsstaternes område i overensstemmelse med en afgørelse om tilbagesendelse eller udsendelse.

- (41) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv XXX/XXX/EU [*direktivet om modtagelsesforhold*]⁸ bør finde anvendelse på proceduren for afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig som fastsat i denne forordning, med forbehold af begrænsningerne i anvendelsen af nævnte direktiv.
- (42) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) XXX/XXX [*asylprocedureforordningen*]⁹ bør desuden finde anvendelse, uden at det berører bestemmelserne vedrørende de proceduremæssige garantier i medfør af nærværende forordning, men med forbehold af begrænsningerne i anvendelsen af førstnævnte forordning.
- (43) I overensstemmelse med FN's konvention om barnets rettigheder fra 1989 og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør medlemsstaterne først og fremmest tage hensyn til barnets tarv ved anvendelsen af denne forordning. Ved vurderingen af barnets tarv bør medlemsstaterne navnlig tage behørigt hensyn til den mindreåriges trivsel og sociale udvikling, sikkerhedshensyn og den mindreåriges egen mening under hensyntagen til vedkommendes alder og modenhed, herunder vedkommendes baggrund. Der bør endvidere fastsættes specifikke proceduremæssige garantier for uledsagede mindreårige på grund af deres særlige sårbarhed.
- (44) I henhold til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør hensynet til familielivet indgå som et primært hensyn i forbindelse med medlemsstaternes anvendelse af denne forordning.

⁸ Direktiv XXX/XXX/EU (fulde titel).

⁹ Forordning (EU) XXX/XXX (fulde titel).

- (45) For at forhindre, at personer, der udgør en sikkerhedsmæssig trussel, overføres fra den ene medlemsstat til den anden, er det nødvendigt at sikre, at den medlemsstat, hvori ansøgningen først blev registreret, ikke anvender kriterierne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, eller den solidaritetsmodtagende medlemsstat ikke anvender omfordelingsproceduren, når der er rimelig grund til at antage, **at personen udgør en sikkerhedsrisiko** [...].
- (46) En medlemsstats samlede behandling af ansøgningerne om international beskyttelse fra medlemmerne af en familie gør det muligt at sikre, at ansøgningerne behandles grundigt, og at de afgørelser, der træffes om dem, stemmer overens, og at medlemmerne af en familie ikke adskilles.
- (47) **Anvendelsesområdet for definitionen af familiemedlem bør afspejle virkeligheden i forbindelse med de nuværende migrationstendenser, hvor ansøgerne ofte ankommer til medlemsstaternes område efter en længere periode i transit. Definitionen bør derfor omfatte familier, der er skabt uden for oprindelseslandet, men inden de ankom til medlemsstatens område. Denne begrænsede og målrettede udvidelse af anvendelsesområdet for definitionen forventes at mindske incitamentet for visse asylansøgere til at indgå i visse ulovlige bevægelser inden for Unionen. [...]**

- (48) For at sikre fuld overholdelse af princippet om familiens enhed og barnets tarv bør eksistensen af et afhængighedsforhold mellem en ansøger og vedkommendes barn, søskende eller forældre på grund af ansøgerens graviditet eller moderskab, sundhedstilstand eller høje alder være et bindende kriterie for, hvilken medlemsstat der har ansvaret. Når ansøgeren er en uledsaget mindreårig, bør tilstedeværelsen af et familiemedlem eller en slægtning på en anden medlemsstats område, som kan tage sig af vedkommende, også blive et bindende kriterie for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig. For, når der ikke er et familiemedlem eller en slægtning til stede, at modvirke uledsagede mindreåriges ulovlige bevægelser, som ikke er i overensstemmelse med deres tarv, bør den ansvarlige medlemsstat være den medlemsstat, hvor den uledsagede mindreåriges ansøgning om international først blev registreret, medmindre det påvises, at dette ikke tjener barnets tarv bedst. Inden en uledsaget mindreårig overføres til en anden medlemsstat, bør den overførende medlemsstat sikre, at den har truffet alle nødvendige og hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre en passende beskyttelse af barnet og navnlig straks har udpeget en repræsentant eller repræsentanter, der har til opgave at sikre, at alle **barnets** [...] rettigheder overholdes. Forud for alle afgørelser om overførsel af en uledsaget mindreårig bør personale med de nødvendige kvalifikationer og den nødvendige ekspertise foretage en vurdering af, hvad der tjener barnets tarv bedst.

- (49) Bevisreglerne bør give mulighed for hurtigere familiesammenføring end hidtil. Det er derfor nødvendigt at præcisere, at formelt bevis såsom skriftlig dokumentation og DNA-analyser ikke er nødvendige i de tilfælde, hvor indiciebeviserne er sammenhængende, kan kontrolleres og er tilstrækkeligt detaljerede til at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse.
- (50) [...]
- (51) Da en medlemsstat fortsat bør være ansvarlig for en person, som er indrejst på dens område på irregulær vis, er det også nødvendigt at medtage en situation, hvor personen indrejser efter en eftersøgnings- og redningsaktion. Der bør fastsættes en undtagelse fra dette kriterie til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, i en situation, hvor en medlemsstat har omfordelt personer, der har passeret en anden medlemsstats ydre grænse på irregulær vis eller efter en eftersøgnings- og redningsaktion. I en sådan situation bør den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, være ansvarlig, hvis personen ansøger om international beskyttelse.
- (52) Enhver medlemsstat bør kunne fravige kriterierne for, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, navnlig af humanitære, **sociale, kulturelle** og menneskelige grunde, for at sammenføre familiemedlemmer, slægtninge eller andre familierelationer og behandle en ansøgning om international beskyttelse, som er indgivet til den eller til en anden medlemsstat, selv om den ikke er ansvarlig herfor i henhold til de bindende kriterier, som er fastsat i denne forordning.

- (53) For at sikre, at procedurerne i denne forordning overholdes, og at der ikke opstår hindringer for dens effektive anvendelse, navnlig for at undgå, at ansøgere forsvinder eller indgår i **tredjelandstatsborgeres og statsløses** ulovlige bevægelser mellem medlemsstaterne, er det nødvendigt at fastsætte klare forpligtelser, som ansøgeren skal opfylde i forbindelse med proceduren, og som den pågældende rettidigt bør informeres behørigt om. Manglende opfyldelse af disse retlige forpligtelser bør have passende og forholdsmæssige proceduremæssige konsekvenser for ansøgeren og passende og forholdsmæssige konsekvenser for den pågældendes modtagelsesforhold. I overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør den medlemsstat, hvori en sådan ansøger opholder sig, under alle omstændigheder sikre, at personens umiddelbare materielle behov dækkes.
- (54) For at begrænse muligheden for, at ansøgers adfærd fører til, at en anden medlemsstat ophører med at være ansvarlig eller bliver ansvarlig, **bør de frister, der fører til**, [...] at ansvaret ophører eller skifter, hvis en person forlader medlemsstaternes område i mindst **ni**[...] måneder under behandlingen af ansøgningen eller forsvinder for at undgå overførsel til den medlemsstat, der er ansvarlig, i mere end 18 måneder, [...] **forlænges**. Når fristen for at sende en meddelelse om tilbagetagelse ikke overholdes af den meddelende medlemsstat, bør der **desuden** ikke ske [...] en ændring af, hvem der er ansvarlig, for derved at undgå, at reglerne omgås, og proceduren obstrueres. I situationer, hvor en person er indrejst på irregulær vis i en medlemsstat uden at ansøge om asyl, bør det tidsrum, hvorefter den pågældende medlemsstats ansvar ophører, og hvor en anden medlemsstat, hvori den pågældende person efterfølgende ansøger, bliver ansvarlig, forlænges med henblik på yderligere at tilskynde personer til at overholde reglerne og ansøge i den første indrejsemedlemsstat og således begrænse **tredjelandstatsborgeres og statsløses** ulovlige bevægelser **mellem medlemsstaterne** og forbedre den overordnede effektivitet af det fælles europæiske asylsystem.

- (55) Der bør afholdes en personlig samtale med ansøgeren for at lette afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, medmindre ansøgeren er forsvundet, ikke er mødt op til den personlige samtale uden nogen begrundelse eller har fremlagt tilstrækkelige oplysninger til at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig. Når ansøgningen om international beskyttelse er registreret, bør ansøgeren navnlig underrettes om, at denne forordning finder anvendelse, at den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af vedkommendes ansøgning om international beskyttelse, gør dette på grundlag af objektive kriterier samt om, hvilke rettigheder og forpligtelser den pågældende har i henhold til denne forordning, og om konsekvenserne af ikke at overholde dem.
- (56) For at sikre en effektiv beskyttelse af de pågældende personers rettigheder bør der fastlægges retsgarantier og en ret til adgang til effektive retsmidler i forbindelse med afgørelser vedrørende overførsler til den ansvarlige medlemsstat, jf. navnlig artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Med henblik på at sikre, at folkeretten overholdes, bør adgangen til effektive retsmidler i forbindelse med sådanne afgørelser omfatte både undersøgelsen af anvendelsen af denne forordning og af den retlige og faktiske situation i den medlemsstat, som ansøgeren overføres til. Anvendelsesområdet for de effektive retsmidler bør begrænses til en vurdering af, om ansøgerens grundlæggende ret til respekt for familieliv, børns rettigheder eller forbuddet mod umenneskelig og nedværdigende behandling risikerer at blive tilsidesat.

- (57) For at lette en gnidningsløs anvendelse af denne forordning bør medlemsstaterne i alle tilfælde i Eurodac anføre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, efter at procedurerne til afgørelse heraf er afsluttet, også i de tilfælde, hvor ansvaret skyldes manglende overholdelse af fristen for at sende eller svare på anmodninger om overtagelse eller gennemføre en overførsel, samt i de tilfælde, hvor den medlemsstat, hvori der først blev indgivet en ansøgning, bliver ansvarlig, eller det er umuligt at gennemføre overførslen til den hovedansvarlige medlemsstat som følge af systemiske mangler, der medfører risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling, og det efterfølgende afgøres, at en anden medlemsstat er ansvarlig.
- (58) For at sikre en hurtig afgørelse af, hvem der har ansvaret, bør fristerne for at fremsætte og besvare anmodninger om overtagelse, fremsende meddelelser om tilbagesøgelse samt klage og træffe afgørelse om klager strømlines og afkortes.
- (59) Frihedsberøvelse af ansøgere bør ske i overensstemmelse med det underliggende princip om, at en person ikke bør frihedsberøves alene af den grund, at vedkommende søger international beskyttelse. Frihedsberøvelsen bør være så kortvarig som muligt og være underkastet principperne om nødvendighed og proportionalitet. således at den kun er tilladt som en sidste udvej. Særlig skal frihedsberøvelse af ansøgere være i overensstemmelse med Genèvekonventionens artikel 31. Det bør prioriteres inden for de kortest mulige frister at anvende de procedurer, der i henhold til denne forordning fastsættes for en frihedsberøvet person. For så vidt angår de generelle garantier vedrørende frihedsberøvelse samt, når det er relevant, betingelserne for frihedsberøvelsen bør medlemsstaterne også anvende bestemmelserne i direktiv XXX/XXX/EU [*direktivet om modtagelsesforhold*] på personer, der frihedsberøves på grundlag af denne forordning.

- (60) Mangler ved eller sammenbrud i asylsystemer, som ofte forværres af eller fremkaldes ved, at der kommer særligt pres på dem, kan bringe den gnidningsløse funktion af det system, der indføres i henhold til denne forordning, i fare, hvilket kan medføre risiko for overtrædelse af ansøgernes rettigheder som fastsat i gældende EU-ret på asylområdet og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt af andre internationale menneskerettigheder og flygtninges rettigheder.
- (61) Efter Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003¹⁰ kan overførsler til den medlemsstat, der har ansvaret for at behandle en ansøgning om international beskyttelse, foretages på frivilligt grundlag, i form af en kontrolleret afrejse eller under ledsagelse. Medlemsstaterne bør fremme frivillige overførsler ved at give den pågældende person tilstrækkelig information og bør sikre, at kontrollerede overførsler og overførsler under ledsagelse foretages på en human måde under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder og respekt for den menneskelige værdighed samt barnets tarv og under størst mulig hensyntagen til udviklingen i den relevante retspraksis, navnlig for så vidt angår overførsler af humanitære årsager.
- (61a) I visse situationer bør medlemsstaterne uden en ansøgers samtykke kunne udveksle specifikke oplysninger, der er relevante for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, hvis de pågældende oplysninger er nødvendige for, at de kompetente myndigheder i den ansvarlige medlemsstat kan opfylde deres forpligtelser, navnlig dem, der følger af forordning (EU) XXX/XXX [asylprocedureforordningen].**
- (62) For at sikre en klar og effektiv omfordelingsprocedure bør der fastsættes særlige regler for en solidaritetsmodtagende medlemsstat og for en bidragende medlemsstat. De regler og garantier vedrørende overførsler, der er fastsat i denne forordning, bør finde anvendelse på overførsler med henblik på omfordeling, undtagen hvis de ikke er relevante for denne procedure.

¹⁰ Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2. september 2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 222 af 5.9.2003, s. 3).

- (63) For at støtte de medlemsstater, hvortil der foretages omfordeling som en solidaritetsforanstaltning, bør der ydes finansiel bistand over EU-budgettet. For at tilskynde medlemsstaterne til at prioritere omfordelingen af uledsagede mindreårige bør der ydes et højere tilskyndelsesbidrag.
- (63a) Midlerne fra Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, der blev oprettet ved forordning (EU) 2021/1147, og andre relevante EU-fonde kan mobiliseres for at yde støtte til medlemsstaternes bestræbelser på at anvende denne forordning, i overensstemmelse med reglerne for anvendelse af den relevante fond og med forbehold af andre prioriteter, der understøttes af fonden. I den forbindelse vil medlemsstaterne kunne gøre brug af tildelingerne under deres respektive programmer, herunder de beløb, der vil blive stillet til rådighed efter midtvejsrevisionen. Navnlig kan foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer med henblik på at etablere tilstrækkelig kapacitet til at gennemføre grænseproceduren, støttes finansielt ved hjælp af de EU-fonde, der stilles til rådighed under den flerårige finansielle ramme 2021-2027. Yderligere støtte vil kunne stilles til rådighed under de tematiske faciliteter, navnlig til de medlemsstater, der kan være nødt til at øge deres kapacitet ved grænserne, eller som står over for et særligt pres eller har særlige behov med hensyn til deres asyl- og modtagelsessystemer og ved deres grænser.**
- (64) Gennemførelsen af denne forordning kan lettes og gøres mere effektiv gennem bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne med henblik på at forbedre kommunikationen mellem de kompetente tjenester, afkorte procedurefristerne, forenkle behandlingen af anmodninger om overtagelse eller tilbagetagelse eller fastlægge procedurer for gennemførelse af overførslerne.

- (65) Der bør sikres kontinuitet mellem systemet til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, jf. forordning (EU) nr. 604/2013, og det system, der indføres ved nærværende forordning. På samme måde bør der sikres sammenhæng mellem denne forordning og forordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacforordningen*].
- (66) Der bør oprettes et net af kompetente myndigheder i medlemsstaterne, som skal bistås af Den Europæiske Unions Asylagentur, med henblik på at øge det praktiske samarbejde og informationsudvekslingen om alle forhold, der vedrører anvendelsen af denne forordning, bl.a. udviklingen af praktiske redskaber og vejledning.
- (67) Eurodacsystemets virkemåde som fastsat ved forordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacforordningen*] bør lette anvendelsen af nærværende forordning.
- (68) Visuminformationssystemets virkemåde, som fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008¹¹ og især gennemførelsen af artikel 21 og 22 heri, bør lette anvendelsen af nærværende forordning.
- (69) Hvad angår behandlingen af personer, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, er medlemsstaterne bundet af deres forpligtelser i henhold til folkeretlige instrumenter, herunder relevant retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60).

- (70) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹² finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af nærværende forordning. Medlemsstaterne bør gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre og kunne påvise, at databehandlingen sker i overensstemmelse med nævnte forordning og bestemmelserne om disse krav i nærværende forordning. Disse foranstaltninger bør navnlig sikre beskyttelsen af personoplysninger, der behandles i medfør af nærværende forordning, og navnlig forhindre ulovlig eller uautoriseret adgang til eller videreformidling, ændring eller tab af personoplysninger, der er behandlet. Den eller de kompetente tilsynsmyndigheder i hver medlemsstat bør overvåge, at de berørte myndigheders behandling af personoplysninger er lovlig, herunder fremsendelsen til de myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af sikkerhedskontrol.
- (71) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges **visse** gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹³ **med undtagelse af afgørelser om, hvorvidt en medlemsstat er udsat for migrationspres, risikerer at blive udsat for migrationspres eller står over for en betydelig migrationssituation.**
- (72) [...]

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EØS-relevant tekst) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(72a) For så vidt angår afgørelser om solidaritetspuljens oprettelse og funktion bør Rådet dog tillægges gennemførelsesbeføjelser i betragtning af de særlige kendetegn ved det solidaritetssystem, der er fastsat i denne forordning, og som er baseret på tilsagn fra hver enkelt medlemsstat, der udøver fuld skønsmagt med hensyn til typen af solidaritet, i forummet på højt plan.

(73) [...]

(74) For at fastsætte supplerende regler bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen, jf. artikel 290 [...] i TEUF, for så vidt angår identifikation af en uledsaget mindreårige familiemedlemmer eller slægtninge, kriterierne for at fastslå, om der foreligger en dokumenteret familiemæssig tilknytning, kriterierne for at vurdere en slægtnings kapacitet til at tage sig af en uledsaget mindreårig, herunder i tilfælde, hvor den uledsagede mindreårige familiemedlemmer, søskende eller slægtninge opholder sig i mere end én medlemsstat, hvilke elementer der skal tages hensyn til for at vurdere et afhængighedsforhold, kriterierne for at vurdere en persons kapacitet til at tage sig af en afhængig person, og hvilke elementer der skal tages hensyn til for at vurdere, om det er umuligt at rejse inden for en betydelig tidshorisont, **med fuld respekt for [...]**, hvad der tjener barnets tarv bedst, jf. denne forordnings bestemmelser. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i udarbejdelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i de ekspertgrupper i Kommissionen, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (75) Der skal foretages en række væsentlige ændringer af forordning (EU) nr. 604/2013. Forordningen bør af klarhedshensyn ophæves.
- (76) For at sikre et effektivt tilsyn med anvendelsen af nærværende forordning er det nødvendigt, at der foretages regelmæssige evalueringer.
- (77) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og følger de principper, som anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Denne forordning tilsigter navnlig, at den asylret, der er sikret ved chartrets artikel 18, og de rettigheder, der anerkendes i chartrets artikel 1, 4, 7, 24 og 47, overholdes fuldt ud. Denne forordning bør derfor anvendes i overensstemmelse hermed.
- (78) Målet for denne forordning, nemlig fastsættelsen af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der indgives af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs person i en af medlemsstaterne, og oprettelsen af en solidaritetsmekanisme til støtte for medlemsstaterne, når de skal klare en situation med migrationspres, kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne og kan derfor på grund af denne forordnings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (78a) Med henblik på at sikre en sammenhængende gennemførelse af denne forordning på tidspunktet for dens anvendelse bør der udarbejdes og gennemføres gennemførelsesplaner på EU-plan og nationalt plan, der identificerer mangler og operationelle skridt for hver medlemsstat.**

- (79) [I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Eftersom del III, V og VII i denne forordning indeholder ændringer som omhandlet i artikel 3 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet i Danmark eller en anden EU-medlemsstat, og om "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublinkonventionen¹⁴, skal Danmark meddele Kommissionen, hvorvidt landet ønsker at gennemføre indholdet af ændringerne eller ej på tidspunktet for vedtagelsen af ændringerne eller inden 30 dage herefter.]
- (80) [...]
- (81) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (82) [For så vidt angår Island og Norge udgør del III, V og VII i denne forordning ny lovgivning på et område, der er omfattet af bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge¹⁵.

¹⁴ EUT L 66 af 8.3.2006, s. 38.

¹⁵ EFT L 93 af 3.4.2001, s. 40.

- (83) For så vidt angår Schweiz udgør del III, V og VII i denne forordning retsakter eller foranstaltninger, der ændrer eller bygger på bestemmelserne i artikel 1 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz¹⁶.
- (84) For så vidt angår Liechtenstein udgør del III, V og VII i denne forordning retsakter eller foranstaltninger, der ændrer eller bygger på bestemmelserne i artikel 1 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz, som der henvises til i artikel 3 i protokollen mellem Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller Schweiz¹⁷]¹⁸ –

¹⁶ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 5.

¹⁷ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 37.

¹⁸ **Medtagelsen af betragtning 79, 82, 83 og 84 foregriber ikke den holdning, som Rådet vil indtage i lyset af udtalelsen fra Rådets Juridiske Tjeneste om Schengenrelevans og variabel geometri (dok. 6357/21).**

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

DEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1 Formål og genstand

I overensstemmelse med princippet om solidaritet og en rimelig ansvarsfordeling og med henblik på at øge den gensidige tillid fastsættes der i denne forordning bestemmelser om:

- a) en fælles ramme for asylforvaltning og migrationsstyring i Unionen
- b) oprettelse af **en** solidaritetsmekanisme
- c) kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse.

Artikel 2 Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "tredjelandstatsborger": enhver person, der ikke er unionsborger i henhold til traktatens artikel 20, stk. 1, og som ikke har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, jf. definitionen i artikel 2, nr. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399¹⁹

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

- aa) "tredjelandstatsborger med ulovligt ophold": tilstedeværelsen på en medlemsstats område af en tredjelandstatsborger, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder de betingelser for indrejse, der er fastsat i artikel 6 i forordning (EU) 2016/399, eller andre betingelser for indrejse, ophold eller bopæl i den pågældende medlemsstat
- ab) **"sårbare personer": de personer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, i direktiv XXX/XXX/EU [direktivet om modtagelsesforhold], og som der er blevet vurderet har særlige modtagelsesbehov i henhold til artikel 21 i direktiv XXX/XXX/EU [direktivet om modtagelsesforhold]**
- [b) "ansøgning om international beskyttelse" eller "ansøgning": en anmodning, **der fremsættes af en tredjelandstatsborger eller statsløs person** om beskyttelse fra [...] en medlemsstat [...], når der er grundlag for at antage, at ansøgeren søger [...] om flygtningestatus eller subsidær beskyttelsesstatus]²⁰
- [c) "ansøger": en tredjelandstatsborger eller statsløs person, der har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, som der ikke er truffet afgørelse om, eller som der er truffet afgørelse om, hvor denne afgørelse enten er eller stadig kan blive omfattet af et retsmiddel i den pågældende medlemsstat, uanset om **denne person [...]** har ret til eller har tilladelse til at forblive på det pågældende område, jf. forordning (EU) XXX/XXX [asylprocedureforordningen], herunder en person, der har fået øjeblikkelig beskyttelse i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om håndtering af krisesituationer og force majeure på asyl- og migrationsområdet]]²¹
- d) "behandling af en ansøgning om international beskyttelse": undersøgelse af, hvorvidt en ansøgning om international beskyttelse kan antages til realitetsbehandling, jf. forordning (EU) XXX/XXX [asylprocedureforordningen] og forordning (EU) XXX/XXX [kvalifikationsforordningen], bortset fra procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i henhold til nærværende forordning

²⁰ Definitionen bør tilpasses andre asylinstrumenter.

²¹ Definitionen bør tilpasses andre asylinstrumenter (henvisning til forordningen om krisesituationer bevarer).

- e) "tilbagetrækning af en ansøgning om international beskyttelse": enten eksplicit eller implicit tilbagetrækning af en ansøgning om international beskyttelse, jf. forordning (EU) XXX/XXX [asylprocedureforordningen]
- [f] "person med international beskyttelse": en tredjelandstatsborger eller statsløs person, som har fået international beskyttelse som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) XXX/XXX [kvalifikationsforordningen]]²²
- g) "familiemedlemmer": for så vidt familien allerede eksisterede, før ansøgeren eller familiemedlemmet ankom til medlemsstaternes område, følgende medlemmer af ansøgerens familie, der opholder sig på medlemsstaternes område:
 - i) ansøgerens ægtefælle eller ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning eller nationale praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens lovgivning vedrørende tredjelandstatsborgere
 - ii) mindreårige børn af par som omhandlet i første led eller af ansøgeren, på betingelse af at de er ugifte, og uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret som defineret i national ret
 - iii) såfremt ansøgeren er mindreårig og ugift: ansøgerens far, mor eller en anden voksen, der er ansvarlig for ansøgeren i henhold til lovgivningen eller ifølge praksis i den medlemsstat, hvor den voksne opholder sig
 - iv) såfremt personen med international beskyttelse er mindreårig og ugift: ansøgerens far, mor eller en anden voksen, der er ansvarlig for den pågældende i henhold til lovgivningen eller ifølge praksis i den medlemsstat, hvor personen med international beskyttelse opholder sig

[...]

²² Definitionen bør tilpasses andre asylinstrumenter.

- h) "slægtning": ansøgerens voksne moster/faster/tante, morbror/farbror/onkel eller bedsteforælder, som opholder sig på en medlemsstats område, uanset om ansøgeren er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret som defineret i national ret
- [i) "mindreårig": en tredjelandsskatsborger eller statsløs person under 18 år]²³
- [j) "uledsaget mindreårig": en mindreårig, som ankommer til medlemsstaternes område uden at være ledsaget af en voksen, der er ansvarlig for den pågældende i henhold til lovgivningen eller ifølge national praksis i den pågældende medlemsstat, så længe den pågældende ikke reelt befinder sig i en sådan voksens varetægt; denne definition omfatter en mindreårig, der efterlades alene efter at være indrejst på medlemsstaternes område]²⁴
- k) "repræsentant": en person eller en organisation, der er udpeget af de kompetente organer til at bistå og repræsentere en uledsaget mindreårig i forbindelse med de procedurer, der er omhandlet i denne forordning, med henblik på at varetage barnets tarv og udøve retlig handleevne for den mindreårige, hvis det er nødvendigt
- l) "opholdsdokument": enhver tilladelse, der er udstedt af myndighederne i en medlemsstat, og som giver en tredjelandsskatsborger eller en statsløs person ret til at opholde sig på medlemsstatens område, herunder de dokumenter, som beviser, at den pågældende har tilladelse til at opholde sig på medlemsstatens område inden for rammerne af en ordning for midlertidig beskyttelse eller indtil ophøret af de omstændigheder, der står i vejen for gennemførelsen af udsendelse, bortset fra visa og opholdstilladelser, som er udstedt i den periode, der er nødvendig for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i henhold til denne forordning, eller under behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse eller en ansøgning om opholdstilladelse

²³ Definitionen bør tilpasses andre asylinstrumenter.

²⁴ Definitionen bør tilpasses andre asylinstrumenter.

- m) "visum": en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med transit eller indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat eller i flere medlemsstater, herunder
- i) en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat i overensstemmelse med dens nationale ret eller EU-retten, og som kræves i forbindelse med indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat i mere end 90 dage
 - ii) en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat i overensstemmelse med dens nationale ret eller EU-retten, og som kræves i forbindelse med indrejse med henblik på transit gennem eller et planlagt ophold i denne medlemsstat i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage
 - iii) en tilladelse eller afgørelse, der er gyldig til transit gennem de internationale transitområder i en eller flere af medlemsstaternes lufthavne
- n) [...]
- o) [...]
- p) "forsvinden": en handling, hvorved **en berørt person** [...] ikke fortsat står til rådighed for de kompetente administrative eller retslige myndigheder **af årsager, der ikke ligger uden for personens kontrol, ved f.eks. at forlade medlemsstatens område uden tilladelse fra de kompetente myndigheder eller ved ikke at meddele fravær fra et bestemt indkvarteringscenter eller et udpeget område eller opholdssted, hvis en medlemsstat kræver det, eller ved at undlade at møde op hos de kompetente myndigheder, hvis disse myndigheder kræver det** [...]

- [q) "risiko for, at den pågældende forsvinder": tilstedeværelse i den enkelte sag af særlige grunde eller omstændigheder, der er baseret på objektive kriterier fastsat i national ret, som giver anledning til at tro, at en **berørt person** [...], der er omfattet af **procedurer i denne forordning** [...], vil forsvinde]²⁵
- r) "solidaritetsmodtagende medlemsstat": den medlemsstat, der drager fordel af solidaritetsforanstaltninger i situationer med migrationspres [...], jf. denne forordnings del IV, kapitel I-III
- s) "bidragende medlemsstat": en medlemsstat, der bidrager eller er forpligtet til at bidrage til solidaritetsforanstaltningerne til fordel for en solidaritetsmodtagende medlemsstat, jf. denne forordnings del IV, kapitel I-III
- t) [...]
- u) "omfordeling": overførsel af en tredjelandsstatsborger eller statsløs person fra en solidaritetsmodtagende medlemsstats område til en bidragende medlemsstats område
- v) "eftersøgnings- og redningsaktioner": eftersøgnings- og redningsaktioner som omhandlet i den internationale konvention om maritim eftersøgning og redning fra 1979, der blev vedtaget den 27. april 1979 i Hamborg, Tyskland

²⁵ Definitionen bør tilpasses andre asylinstrumenter.

- w) "migrationspres": en situation, **som forårsages af, at [...]** tredjelandstatsborgere eller statsløses ankommer **i et sådant omfang, at de [...]** **under hensyntagen til den generelle situation i Unionen** pålægger medlemsstaterne, selv velforberejede asyl- og modtagelsessystemer, en **uforholdsmæssig** stor byrde og kræver øjeblikkelig handling. **Under hensyntagen til de særlige forhold, der gælder for en medlemsstats geografiske beliggenhed, omfatter det situationer, hvor et stort antal tredjelandstatsborgere eller statsløse ankommer, eller hvor der er risiko herfor, bl.a. når dette sker som følge af tilbagevendende ilandsætninger efter eftersøgnings- og redningsaktioner eller tredjelandstatsborgeres eller statsløses ulovlige bevægelser mellem medlemsstaterne**
- wa) "betydelig migrationssituation": en situation, der adskiller sig fra migrationspres, hvor den kumulative virkning af nuværende og tidligere årlige ankomster af tredjelandstatsborgere eller statsløse fører til, at et velforberejdet asyl-, modtagelses- og migrationssystem når sin kapacitetsgrænse
- x) "genbosat person eller person, der har fået indrejse": en person, som en medlemsstat har accepteret får indrejse i medfør af forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om EU-genbosætningsrammen*] eller inden for rammerne af en national genbosætningsordning uden for rammerne af nævnte forordning
- y) "Asylagenturet": Den Europæiske Unions Asylagentur som oprettet ved forordning (EU) **2021/2303²⁶ [...]**
- z) "afgørelse om tilbagesendelse": en administrativ eller retslig afgørelse eller retsakt, der fastslår eller erklærer, at en tredjelandstatsborgers ophold er ulovligt, og som pålægger eller fastslår en forpligtelse for den pågældende til at vende tilbage, og som overholder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF²⁷.

²⁶ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2303 af 15. december 2021 om Den Europæiske Unions Asylagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 439/2010 (EUT L 468 af 30.12.2021, s. 1).**

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

DEL II

FÆLLES RAMME FOR ASYLFORVALTNING OG MIGRATIONSSTYRING

KAPITEL I

DEN SAMLEDE TILGANG

Artikel 3

Samlet tilgang til asylforvaltning og migrationsstyring

Med det overordnede mål at forvalte asyl effektivt og forvalte migrationsstrømmene til og mellem medlemsstaternes områder skal de foranstaltninger, som Unionen og medlemsstaterne, som handler inden for deres respektive beføjelser, træffer på området asylforvaltning og migrationsstyring, være styret af en samlet tilgang, der omfatter alle relevante migrationsruter, og som består af følgende komponenter inden for rammerne af gældende EU-ret: [...]

- a) gensidigt fordelagtige partnerskaber og tæt samarbejde med relevante tredjelande, bl.a. om lovlige adgangsveje for tredjelandstatsborgere med behov for international beskyttelse og for dem, der ellers ville få indrejse med henblik på lovligt ophold i medlemsstaterne, for at tage fat på de grundlæggende årsager til irregulær migration, støtte partnere, der huser et stort antal migranter og flygtninge med behov for beskyttelse, og opbygge deres kapaciteter inden for **eftersøgning og redning**, grænseforvaltning, asylforvaltning og migrationsstyring **i fuld respekt for menneskerettighederne**, forebygge [...] irregulær migration og **bekæmpe** migrantsmugling og **menneskehandel** samt styrke samarbejdet om tilbagetagelse

- b) et tæt samarbejde og gensidigt partnerskab mellem EU-institutioner og -organer, medlemsstaterne og internationale organisationer
- c) fuldstændig gennemførelse af den fælles visumpolitik
- d) en effektiv [...] forebyggelse af irregulær migration **og bekæmpelse af migrantsmugling og menneskehandel, samtidig med at retten til at ansøge om international beskyttelse sikres**
- e) en effektiv forvaltning af Unionens ydre grænser på grundlag af en integreret europæisk grænseforvaltning
- f) fuld overholdelse af forpligtelserne i henhold til folkeretten og EU-retten vedrørende personer, der reddes til søs
- g) **effektiv** adgang til procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse [...] og anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller personer med subsidiær beskyttelsesstatus **i overensstemmelse med forordning (EU) XXX/XXX [asylprocedureforordningen] og forordning (EU) XXX/XXX [kvalifikationsforordningen]**
- h) afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, på grundlag af **princippet om solidaritet og en rimelig [...]** ansvarsfordeling [...]
- ha) **en effektiv forebyggelse af tredjelandstatsborgeres og statsløses ulovlige bevægelser mellem medlemsstaterne**

- i) ansøgers adgang til passende modtagelsesforhold **i overensstemmelse med direktiv XXX/XXX/EU [direktivet om modtagelsesforhold]**
- j) en effektiv forvaltning af tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold
- k) effektive foranstaltninger til fremme af og støtte for integrationen af personer med international beskyttelse i medlemsstaterne
- l) foranstaltninger med henblik på at mindske og tackle de faktorer, der muliggør irregulær migration til og ulovligt ophold i Unionen, herunder ulovlig beskæftigelse
- m) fuld anvendelse og udnyttelse af de operationelle værktøjer, der er oprettet på EU-plan, navnlig Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, Asylagenturet, EU-LISA og Europol samt store EU-informationsteknologisystemer
- n) fuld gennemførelse af den europæiske ramme for kriseberedskab og krisestyring.

Artikel 4

[...]²⁸

²⁸ **I betragtning 6 er der indsat en alternativ tekst, der erstatter artikel 4.**

Artikel 5

Princippet om solidaritet og en rimelig ansvarsfordeling

1. **Unionen, medlemsstaterne og de relevante EU-agenturer** overholder ved gennemførelsen af deres forpligtelser princippet om solidaritet og en rimelig ansvarsfordeling og tager hensyn til den fælles interesse i, at Unionens asylforvaltnings- og migrationsstyringspolitikker fungerer effektivt. Medlemsstaterne:
 - a) opretter og opretholder nationale asylforvaltnings- og migrationsstyringssystemer, der giver **effektiv** adgang til procedurer for international beskyttelse, yder denne beskyttelse til dem, der har behov for det, [...] sikrer en **effektiv forvaltning af migrationsstrømmene** og tilbagesendelsen af personer med ulovligt ophold
 - b) træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige og forholdsmæssige med henblik på at **forhindre og mindske** [...] irregulær migration til medlemsstaternes område, i tæt samarbejde og partnerskab med relevante tredjelande, herunder hvad angår forebyggelse og bekæmpelse af migrantsmugling
 - c) anvender reglerne for afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, korrekt og hurtigt og gennemfører om nødvendigt overførslen til den medlemsstat, der er ansvarlig i henhold til del III, kapitel I-VI
 - d) yder **effektiv** støtte til andre medlemsstater i form af solidaritetsbidrag på grundlag af de behov, der er omhandlet i del IV, kapitel I-III
 - e) træffer alle **foranstaltninger, der er nødvendige** [...] og forholdsmæssige [...] for at forhindre og **mindske** [...] **tredjelandssstatsborgeres og statsløses** ulovlige bevægelser mellem medlemsstaterne.
2. [...]

Artikel 6

Strategisk styring og overvågning af migrationssituationen

1. [...]
2. [...]
3. Medlemsstaterne skal have nationale strategier, **der fastsætter den strategiske tilgang til at forvalte asyl og styre migration på nationalt plan og [...]** til at sikre tilstrækkelig kapacitet til at gennemføre et effektivt asylforvaltnings- og migrationsstyringssystem i overensstemmelse med principperne i denne del. Disse strategier skal omfatte beredskabsplanlægning på nationalt plan under hensyntagen til beredskabsplanlægningen i medfør af forordning (EU) **2021/2303** [...], forordning (EU) 2019/1896 [...] og direktiv XXX/XXX/EU [*direktivet om modtagelsesforhold*] og de rapporter, Kommissionen har udarbejdet inden for rammerne af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet. Disse nationale strategier skal indeholde **relevante** oplysninger **vedrørende** [...] de principper, der er fastsat i denne del [...]. Der skal heri tages hensyn til andre relevante strategier og eksisterende støtteforanstaltninger, navnlig inden for rammerne af forordning (EU) **2021/1147** [...] og forordning (EU) **2021/2303** [...], og de skal være i overensstemmelse med og supplere de **relevante** nationale strategier for integreret grænseforvaltning, der er fastlagt i henhold til artikel 8, stk. 6, i forordning (EU) 2019/1896.
I disse strategier **skal** der også tages hensyn til resultaterne af den overvågning, der foretages af Asylagenturet og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, af den evaluering, der foretages i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013, samt de evalueringer, der foretages i henhold til artikel 7 i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om screening*].

4. [...]
5. Medlemsstaterne udformer de nationale strategier senest den **[18 måneder [...]** efter denne forordnings ikrafttræden]. [...]
6. Kommissionen overvåger og forelægger oplysninger om migrationssituationen ved hjælp af regelmæssige situationsrapporter baseret på data [...] og oplysninger fra [...] EU-Udenrigstjenesten, Asylagenturet, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, Europol og Agenturet for Grundlæggende Rettigheder og navnlig de oplysninger, der er indsamlet inden for rammerne af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet og dens netværk, **og om nødvendigt oplysninger fra medlemsstaterne.**
7. **Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter en model, der skal anvendes af medlemsstaterne, for at sikre, at deres nationale strategier er sammenlignelige med hensyn til specifikke centrale elementer som f.eks. beredskabsplanlægningen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 2.**

Artikel 6a

Permanent EU-værktøjskasse til migrationsstøtte

1. **Den permanente EU-værktøjskasse til migrationsstøtte omfatter mindst følgende:**
 - a) **operationel og teknisk bistand fra de relevante EU-agenturer i overensstemmelse med deres mandater, navnlig Asylagenturet i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/2303, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1896 og Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794**

- b) støtte fra EU-fondene til gennemførelse af den fælles ramme, der er fastsat i denne del, jf. forordning (EU) 2021/1147²⁹ og forordning (EU) 2021/1148³⁰
- c) undtagelser, der er fastsat i gældende EU-ret, og som giver medlemsstaterne de nødvendige værktøjer til at reagere på specifikke migrationsudfordringer som omhandlet i forordning XXX/XXX [*forordningen om krisesituationer og force majeure*], [forordning XXX/XXX [*forordningen om instrumentalisering*]] og forordning XXX/XXX [*asylprocedureforordningen*]
- d) aktivering af EU-civilbeskyttelsesmekanismen i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2021/836
- e) tilbagesendelsesaktioner
- f) styrkede foranstaltninger og tværsektorielle aktiviteter i den eksterne dimension af migration
- g) styrket diplomatisk og politisk outreach
- h) koordinerede kommunikationsstrategier
- i) samarbejde med tredjelande for at lette tilbagesendelse og tilbagetagelse i henhold til artikel 7.

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1147 af 7. juli 2021 om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (EUT L 251 af 15.7.2021, s. 1).

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1148 af 7. juli 2021 om oprettelse af instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik som del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning (EUT L 251 af 15.7.2021, s. 48).

Artikel 7

Samarbejde med tredjelande for at lette tilbagesendelse og tilbagetagelse

- 1. Uden at det berører artikel 25a, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 810/2009³¹, overvejer Kommissionen og Rådet, hvis de finder, at et tredjeland ikke samarbejder tilstrækkeligt, hvad angår tilbagetagelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, inden for deres respektive beføjelser, hvilke passende foranstaltninger der kan træffes under hensyntagen til Unionens og medlemsstaternes overordnede forbindelser med tredjelandet, den rapport, der er nævnt i stk. 2, og enhver relevant vurdering vedrørende samarbejde med tredjelande.
1. [...] **Kommissionen kan** på grundlag af en analyse foretaget i henhold til artikel 25a, stk. 2 eller 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 810/2009 og alle andre foreliggende oplysninger **fra medlemsstaterne og fra EU-institutionerne, -organerne, -kontorerne og -agenturerne** [...] forelægge Rådet en rapport med i givet fald kortlægning af alle de foranstaltninger, der kan træffes for at forbedre samarbejdet med det pågældende tredjeland om tilbagetagelse, idet der tages hensyn til Unionens **og medlemsstaternes** overordnede forbindelser med tredjelandet.
2. **Kommissionen kan** [...] også i sin rapport fastlægge foranstaltninger med henblik på at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne med henblik på at lette tilbagesendelsen af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.
3. [...]
4. Kommissionen holder regelmæssigt Europa-Parlamentet informeret om gennemførelsen af denne artikel.

³¹ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).**

KAPITEL II

DEN ÅRLIGE MIGRATIONSSTYRINGSCYKLUS

Artikel 7a

Rapport om europæisk migrationsstyring og Kommissionens afgørelse

1. **Kommissionen vedtager hvert år under hensyntagen til eventuelle udviklinger i migrationsstrømmene til Unionen, herunder deres hurtige udvikling, en rapport om europæisk migrationsstyring, der vurderer situationen langs alle migrationsruter og i alle medlemsstater og fungerer som et redskab til tidlig varsling og bevidstgørelse for Unionen på migrations- og asylområdet, og som giver et strategisk situationsbillede.**
2. **Rapporten skal sammen med den henstilling, der er omhandlet i artikel 7c, støtte afgørelser på EU-plan om de foranstaltninger, der er nødvendige for at styre migrationssituationen. Rapporten og henstillingen støtter medlemsstaterne i at træffe afgørelse om deres solidaritetstilsagn i overensstemmelse med artikel 44b og kan også støtte medlemsstaterne i deres vurdering af migrationsudfordringer på nationalt plan.**
3. **Rapporten skal indeholde følgende elementer:**
 - a) **en vurdering af den generelle situation, der dækker alle migrationsruter i Unionen og medlemsstaterne**
 - b) **en fremadrettet prognose for det kommende år, herunder antal forventede ilandsætninger, baseret på den generelle migrationssituation i det foregående år og under hensyntagen til den nuværende situation, samtidig med at det tidligere pres også afspejles**

- c) oplysninger om beredskabsniveauet i Unionen og i medlemsstaterne og de mulige virkninger af de forventede situationer
 - d) oplysninger om medlemsstaternes kapacitetsniveauer
 - e) resultatet af den overvågning, der foretages af Asylagenturet og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, jf. artikel 6, stk. 3
 - f) en vurdering af, om der er behov for solidaritetsforanstaltninger og foranstaltninger i henhold til den permanente EU-værktøjskasse for at støtte den eller de berørte medlemsstater.
4. Kommissionen vedtager sammen med rapporten en afgørelse om, hvorvidt en bestemt medlemsstat er udsat for migrationspres eller risikerer at blive udsat for migrationspres i det kommende år eller står over for en betydelig migrationssituation.
- 4a. Med henblik på stk. 3, litra f), og stk. 4 hører Kommissionen de berørte medlemsstater. Kommissionen kan fastsætte en tidsfrist for sådanne høringer.
5. Ved vurderingen af den generelle migrationssituation, herunder migrationspresset, risikoen for migrationspres og den betydelige migrationssituation, anvender Kommissionen de oplysninger, der er indhentet i henhold til artikel 7b, under fuld hensyntagen til alle elementer i rapporten, alle migrationsruter, herunder de særlige forhold, der kendetegner det strukturelle fænomen med ilandsætninger efter eftersøgnings- og redningsaktioner og tredjelandsstatsborgeres og statsløses ulovlige bevægelser mellem medlemsstaterne, samt det tidligere pres og under hensyntagen til den nuværende situation.

6. Kommissionen vedtager rapporten og Kommissionens afgørelse samt den i artikel 7c omhandlede henstilling senest den 15. oktober hvert år og forelægger dem for Rådet. Den i artikel 7c omhandlede henstilling offentliggøres ikke, klassificeres som "RESTREINT UE/EU RESTRICTED" og behandles som sådan i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2013/488 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af klassificerede informationer, indtil Rådet har vedtaget en afgørelse i henhold til artikel 44b³².

Den første rapport forelægges senest den [15. oktober i året efter året for denne forordnings ikrafttræden].

7. Med henblik på rapporten og Kommissionens afgørelse fremlægger medlemsstaterne og Asylagenturet, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Europol de i artikel 7b omhandlede oplysninger senest den 1. juni hvert år.

Kommissionen indkalder hvert år i første halvdel af juli netværket vedrørende planen for beredskab og krisestyring³³ på migrationsområdet til et møde med begrænset deltagerkreds for at forelægge den indledende vurdering af situationen og udveksle oplysninger med netværkets medlemmer.

Medlemsstaterne og de relevante EU-agenturer forelægger Kommissionen ajourførte oplysninger senest den 1. september hvert år.

Kommissionen indkalder senest den 30. september hvert år netværket vedrørende planen beredskab og krisestyring på migrationsområdet til et møde med begrænset deltagerkreds for at fremlægge den konsoliderede vurdering af situationen.

³² Rådets afgørelse 2013/488/EU af 23. september 2013 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer.

³³ Kommissionens henstilling (EU) 2020/1366 af 23. september 2020 om en EU-mekanisme til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration (plan for beredskab og krisestyring på migrationsområdet).

Artikel 7b³⁴

Oplysninger til vurdering af den generelle migrationssituation, migrationspreset, risikoen for migrationspres eller en betydelig migrationssituation

- 1. Når Kommissionen vurderer den generelle migrationssituation, eller om en medlemsstat er udsat for migrationspres, risikerer at blive udsat for migrationspres eller står over for en betydelig migrationssituation, anvender den følgende oplysninger:**
 - a) antal ansøgninger om international beskyttelse indgivet af tredjelandstatsborgere samt ansøgernes nationalitet
 - b) antal tredjelandstatsborgere, som medlemsstaternes myndigheder har opdaget ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl i medlemsstaten, herunder personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, jf. artikel 3, stk. 1, nr. 19), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226³⁵
 - ba) antal tredjelandstatsborgere eller statsløse, som nyder godt af midlertidig beskyttelse i overensstemmelse med direktiv 2001/55/EF³⁶**
 - c) antal afgørelser om tilbagesendelser, som overholder direktiv 2008/115/EF
 - d) antal tredjelandstatsborgere, som har forladt medlemsstaternes område som følge af en afgørelse om tilbagesendelse, som overholder direktiv 2008/115/EF

³⁴ Artikel 7b er baseret på den tidligere artikel 50.

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20).

³⁶ **Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf.**

- e) antal tredjelandsstatsborgere, som har fået ret til indrejse af medlemsstaterne gennem EU's eller nationale genbosætningsordninger [eller humanitære adgangsordninger]
- f) antal indkommende eller udgående anmodninger om overtagelse og meddelelser om tilbagetagelse, jf. artikel **29** og **31**
- g) antal overførsler foretaget i overensstemmelse med artikel **35**
- h) antal personer, der pågribes i forbindelse med irregulær passage af de ydre land-, sø- eller luftgrænser
- ha) antallet af forsøgte ulovlige grænsepassager, forudsat at dataene foreligger og er verificerbare**
- i) antal personer, der er blevet nægtet indrejse i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2016/399
- j) antal tredjelandsstatsborgere, der sættes i land efter eftersøgnings- og redningsaktioner, deres nationalitet, samt antal ansøgninger om international beskyttelse
- k) antal **identificerede** uledsagede mindreårige
- l) antal tredjelandsstatsborgere eller statsløse, som har fået international beskyttelse i overensstemmelse med forordning XXX/XX [kvalifikationsforordningen]**
- m) antal afgørelser i første instans og endelige asylafgørelser.**

2. **Kommissionen** tager også følgende:

- a) oplysningerne fra medlemsstaten, **herunder et skøn over behov, kapacitet og beredskabsforanstaltninger og eventuelle yderligere relevante oplysninger i den nationale strategi, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3 [...]**
- b) graden af samarbejde om migration **samt på tilbagesendelses- og tilbagetagelsesområdet, herunder ved at tage hensyn til årsrapporten i overensstemmelse med artikel 25a i visumkodeksen**, med oprindelses- og transitlande, første asylland og sikre tredjelande som defineret i forordning (EU) XXX/XXX [*asylprocedureforordningen*]
- c) den geopolitiske situation i de relevante tredjelande **samt de grundlæggende årsager til migration og mulige situationer med instrumentalisering af migranter og den mulige udvikling på området irregulære indrejser via Unionens ydre grænser**, som kan påvirke migrationsstrømme
- d) relevante henstillinger, jf. artikel 15 i Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013³⁷, artikel 13, 14 og 22 i forordning (EU) **2021/2303**³⁸ [...] og artikel 32, stk. 7, i forordning (EU) 2019/1896³⁹

³⁷ Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27).

³⁸ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2303 af 15. december 2021 om Den Europæiske Unions Asylagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 439/2010.**

³⁹ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624.**

- e) oplysninger, der er indhentet i henhold til Kommissionens henstilling **2020/1366** om en EU-mekanisme til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration (plan for beredskab og krisestyring på migrationsområdet)
- f) rapporten om migrationsstyring **og Kommissionens afgørelse**, jf. artikel **7a**, **hvis en sådan foreligger** [...]
- g) rapporter om integreret situationsbevidsthed og analyse ("ISAA-rapporterne"), der udarbejdes i henhold til Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1993 om EU's integrerede ordninger for politisk kriserespons, forudsat at EU's integrerede ordninger for politisk kriserespons er blevet aktiveret, eller rapporten om situationsbevidsthed og analyse på migrationsområdet ("MISAA-rapporten"), der udarbejdes i første fase af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet, hvis de integrerede ordninger for politisk kriserespons ikke er blevet aktiveret
- h) oplysninger fra rapporteringen om visumliberaliseringen og dialoger med tredjelande
- i) de kvartalsvise bulletiner om migration samt andre rapporter fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder
- j) støtte ydet af EU-Agenturerne til [...] medlemsstaterne
- k) **de relevante dele af sårbarhedsvurderingsrapporten, jf. artikel 32 i forordning 2019/1896 om Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning**
- l) **omfanget af og tendenserne med hensyn til tredjelandsstatsborgeres eller statsløses ulovlige bevægelser mellem medlemsstaterne på grundlag af de tilgængelige oplysninger fra de relevante EU-agenturer og dataanalyser fra relevante informationssystemer.**

3. Ved vurderingen af, om en medlemsstat står over for en betydelig migrationssituation, tager Kommissionen desuden hensyn til den kumulative virkning af nuværende og tidligere årlige ankomster af tredjelandsstatsborgere eller statsløse.

Artikel 7c

Kommissionens henstilling om solidaritetspuljen og andre passende foranstaltninger

1. **Kommissionen vedtager hvert år på grundlag af den i artikel 7a omhandlede rapport en henstilling om solidaritetspuljen og angiver, hvilke foranstaltninger i den permanente EU-værktøjskasse der er nødvendige for at håndtere migrationssituationen i det kommende år på en afbalanceret og effektiv måde, som afspejler behovene i de medlemsstater, der er udsat for migrationspres.**
2. **I henstillingen angives det årlige antal omfordelinger og [direkte] finansielle bidrag på EU-plan, som mindst skal være:**
 - a) **30 000 for omfordelinger**
 - b) **600 mio. EUR for [direkte] finansielle bidrag.**
3. **Når Kommissionen fastlægger det ansvarsniveau på EU-plan, som bør deles af alle medlemsstater, og det deraf følgende solidaritetsniveau, tager den hensyn til relevante kvalitative og kvantitative kriterier, herunder for det relevante år det samlede antal ankomster, de gennemsnitlige anerkendelsesprocenter samt de gennemsnitlige tilbagesendelsesprocenter. Kommissionen tager også hensyn til, at de medlemsstater, der bliver solidaritetsmodtagende medlemsstater som omhandlet i artikel 44c, stk. 1, ikke er forpligtet til at gennemføre deres tilsagn om solidaritetsbidrag.**

Kommissionen kan angive et højere antal omfordelinger eller [direkte] finansielle bidrag end dem, der er fastsat i stk. 2, og kan angive andre former for solidaritet, jf. artikel 44a, stk. 2, litra c), afhængigt af de behov, der opstår som følge af de specifikke udfordringer på migrationsområdet i den pågældende medlemsstat.

4. Uanset denne artikels stk. 2 skal henstillingen i ekstraordinære situationer, hvor oplysningerne fra medlemsstaterne og EU-agenturerne i henhold til artikel 7a, stk. 3, eller den høring, som Kommissionen har gennemført i henhold til artikel 7a, stk. 4a, ikke tyder på, at der er behov for omfordelinger eller [direkte] finansielle bidrag i det kommende år, tage behørigt hensyn hertil.

Artikel 7d

EU's migrationsforum på højt plan og EU's migrationsforum på teknisk plan

1. For at sikre en effektiv gennemførelse af denne forordnings del IV indkaldes medlemsstaternes repræsentanter til EU's migrationsforum på højt plan.

Tredjelande, der har indgået en aftale med Unionen om kriterierne og mekanismerne til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om asyl, der er indgivet i en medlemsstat eller indgivet i det pågældende tredjeland, kan med henblik på at bidrage til solidaritet på ad hoc-basis indbydes til at deltage i migrationsforummet på højt plan og EU's migrationsforum på teknisk plan, alt efter hvad der er relevant.

2. Migrationsforummet på højt plan behandler den i artikel 7a omhandlede rapport og afgørelse og den i artikel 7c omhandlede henstilling og gør status over den generelle situation. Det når også frem til en konklusion om de solidaritetsforanstaltninger og de niveauer, der er behov for i henhold til proceduren i artikel 44b og, hvor det anses for nødvendigt, om andre beredskabsforanstaltninger på migrationsområdet inden for områderne ansvar, beredskab og nødsituationer samt om den eksterne dimension af migration.

3. Rådet indkalder til migrationsforummet på højt plan senest 15 dage efter vedtagelsen af den i artikel 7a omhandlede rapport og afgørelse og den i artikel 7c omhandlede henstilling og indkalder det om nødvendigt på ny med henblik på at anmode medlemsstaterne om yderligere solidaritetsbidrag i overensstemmelse med artikel 44g.
4. For at sikre, at denne forordnings del IV kan fungere efter hensigten, oprettes der et EU-migrationsforum på teknisk plan. Det skal bestå af repræsentanter for de relevante myndigheder i medlemsstaterne på et niveau, der er tilstrækkeligt højt til, at forummet kan udføre de opgaver, som det har fået tillagt. Efter det møde, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, indkalder Kommissionen til et første møde i EU's migrationsforum på teknisk plan. Efter dette første møde mødes EU's migrationsforum på teknisk plan regelmæssigt. EU's migrationsforum på teknisk plan indkaldes og ledes af Kommissionen.

DEL III

KRITERIER OG PROCEDURER TIL AFGØRELSE AF, HVILKEN MEDLEMSSTAT DER ER ANSVARLIG

KAPITEL I

ALMINDELIGE PRINCIPPER OG GARANTIER

Artikel 8

Adgang til proceduren for behandling af en ansøgning om international beskyttelse

1. Medlemsstaterne behandler enhver ansøgning om international beskyttelse fra en tredjelandstatsborger eller statsløs person, der indgiver en ansøgning på en af medlemsstaternes område, herunder ved grænsen eller i transitområderne. En ansøgning behandles kun af den medlemsstat, som er ansvarlig efter kriterierne i del III, kapitel II, **eller bestemmelserne i del III, kapitel III.**
2. **Uden at det berører reglerne i denne forordnings del IV,** er det, hvis det ikke på grundlag af kriterierne i denne forordning kan afgøres, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, den første medlemsstat, hvori ansøgningen om international beskyttelse blev registreret, der er ansvarlig for behandlingen.

3. Er det umuligt for en medlemsstat at overføre en ansøger til den medlemsstat, der primært er udpeget som ansvarlig, fordi der er væsentlige grunde til at tro, at der er systemiske mangler ved asylproceduren og modtagelsesforholdene for ansøgere i den pågældende medlemsstat, som medfører en risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling som defineret i artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortsætter den medlemsstat, der træffer afgørelsen, med at undersøge kriterierne i del III, kapitel II, **eller bestemmelserne i del III, kapitel III**, for at afgøre, om en anden medlemsstat kan udpeges som ansvarlig.

Hvis en medlemsstat ikke kan gennemføre overførslen, jf. første afsnit, til nogen medlemsstat, der er udpeget på grundlag af kriterierne i del III, kapitel II, **eller bestemmelserne i del III, kapitel III**, eller til den første medlemsstat, hvori ansøgningen blev registreret, bliver førstnævnte medlemsstat den ansvarlige medlemsstat.

4. Hvis der ikke er foretaget sikkerhedskontrol, jf. artikel 11 i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om screening*], **i henhold til nævnte forordning**, undersøger den første medlemsstat, hvori ansøgningen om international beskyttelse blev registreret, om der er rimelige grunde til at antage, **at ansøgeren udgør en sikkerhedsrisiko for medlemsstaterne** [...], hurtigst muligt efter registreringen af ansøgningen, inden den anvender kriterierne for afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i medfør af kapitel II eller bestemmelserne i del III, kapitel III.

Hvis der ikke er foretaget den sikkerhedskontrol, der er fastsat bestemmelse om i artikel 11 i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om screening*], men den første medlemsstat, hvori ansøgningen om international beskyttelse blev registreret, har rimelige grunde til at antage, **at** ansøgeren **udgør en sikkerhedsrisiko for de** pågældende medlemsstater [...], foretager den pågældende medlemsstat undersøgelsen hurtigst muligt efter registreringen af ansøgningen, inden den anvender kriterierne for afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i medfør af kapitel II eller bestemmelserne i del III, kapitel III.

Hvis sikkerhedskontrollen i henhold til artikel 11 i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om screening*] eller dette stykkes første og andet afsnit viser, at der er rimelige grunde til **at** antage, at ansøgeren **udgør en sikkerhedsrisiko for [...] medlemsstaterne, bliver den medlemsstat**, der foretager sikkerhedskontrollen, [...] den ansvarlige medlemsstat, **og artikel 29 finder ikke anvendelse.**

5. Hver medlemsstat bevarer retten til at sende en ansøger til et sikkert tredjeland under overholdelse af de regler og garantier, der er fastsat i forordning (EU) XXX/XXX [*asylprocedureforordningen*].

Artikel 9
Ansøgerens forpligtelser

1. Hvis en tredjelandsstatsborger eller statsløs person har til hensigt at indgive en ansøgning om international beskyttelse, skal den indgives og registreres i den første indrejsemedlemsstat.
2. Hvis en tredjelandsstatsborger eller en statsløs person er i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum, skal ansøgningen uanset stk. 1 indgives og registreres i den medlemsstat, der udstedte opholdstilladelsen eller visummet.

Hvis en tredjelandsstatsborger eller statsløs person, der har til hensigt at indgive en ansøgning om international beskyttelse, er i besiddelse af en opholdstilladelse eller et visum, **der er udløbet, annulleret, trukket tilbage eller inddraget, [...]** skal ansøgningen indgives og registreres i den medlemsstat, hvor vedkommende opholder sig.

3. Ansøgeren samarbejder fuldt ud med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne om de forhold, der er omfattet af denne forordning, navnlig ved snarest muligt og senest under den i artikel 12 omhandlede samtale at fremlægge alle de elementer og oplysninger, vedkommende råder over, som er relevante for afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

Ansøgeren fremlægger sine identitetspapirer, hvis ansøgeren er i besiddelse af sådanne dokumenter, og samarbejder med de kompetente myndigheder om indsamlingen af de biometriske data i overensstemmelse med forordning (EU) XXX/XXX

[Eurodacforordningen]. Er ansøgeren på tidspunktet for samtalen ikke i stand til at fremlægge dokumentation for de fremlagte elementer og oplysninger, kan den kompetente myndighed fastsætte en frist inden for den i artikel 29, stk. 1, omhandlede frist, til at fremlægge denne dokumentation.

4. Ansøgeren skal være til stede i:
- a) den i stk. 1 og 2 omhandlede medlemsstat, indtil det afgøres, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og eventuelt indtil gennemførelsen af overførselsproceduren
 - b) den ansvarlige medlemsstat
 - c) den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, efter en overførsel i henhold til artikel 57, stk. 9.
5. Når ansøgeren underrettes om en afgørelse om overførsel, jf. artikel 32, stk. 2, og artikel 57, stk. 8, skal ansøgeren **samarbejde med myndighederne og** efterkomme afgørelsen.

Artikel 10

Konsekvenser i tilfælde af manglende efterkommelse af en afgørelse

1. Ansøgeren har **i overensstemmelse med** [...] artikel 17a i direktiv XXX/XXX/EU [*direktivet om modtagelsesforhold*] ikke ret til de modtagelsesforhold, der er fastsat bestemmelser om i nævnte direktivs artikel 15-17, i nogen anden medlemsstat end den, hvor vedkommende skal befinde sig i henhold til nærværende forordnings artikel 9, stk. 4, **fra det tidspunkt, hvor den pågældende underrettes om afgørelsen om overførsel til den ansvarlige medlemsstat**, forudsat at ansøgeren er blevet informeret om denne konsekvens, jf. artikel 8, stk. 2, litra b), i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om screening*]. Dette berører ikke behovet for at sikre en levestandard, der er i overensstemmelse med EU-retten, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og internationale forpligtelser.
2. De kompetente myndigheder **skal ikke** tage hensyn til de elementer og oplysninger, som fremlægges efter udløbet af den i artikel 9, stk. 3, omhandlede frist, og som er relevante for afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

Artikel 11

Retten til information

1. Snarest muligt, og senest når en ansøgning om international beskyttelse er registreret i en medlemsstat, informerer dennes kompetente myndigheder ansøgeren om anvendelsen af denne forordning og de forpligtelser, der er fastsat i artikel 9, samt konsekvenserne af ikke at opfylde disse forpligtelser, jf. artikel 10, og navnlig om følgende:
 - a) at retten til at ansøge om international beskyttelse ikke indebærer, at ansøgeren kan vælge, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, eller den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling

- b) formålene med denne forordnings **del III** og konsekvenserne af at indgive en anden ansøgning i en anden medlemsstat og konsekvenserne af at forlade den medlemsstat, hvor vedkommende skal opholde sig i henhold til artikel 9, stk. 4, navnlig at ansøgeren kun har ret til de modtagelsesforhold, der er fastsat bestemmelser om i artikel 10, stk. 1
- c) kriterierne og procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, disse kriteriers rækkefølge i de forskellige faser af proceduren og deres varighed
- d) formålet med den personlige samtale i henhold til artikel 12 og forpligtelsen til snarest muligt i proceduren at fremlægge og underbygge mundtligt eller gennem fremlæggelse af dokumenter **eller andre** oplysninger alle relevante oplysninger, der kan være med til at fastslå tilstedeværelsen af familiemedlemmer, slægtninge eller andre familierelationer i medlemsstaterne, bl.a. hvilke midler ansøgeren kan bruge til at fremlægge sådanne oplysninger, samt enhver form for bistand, som medlemsstaten kan tilbyde med hensyn til opsporing af familiemedlemmer eller slægtninge
- e) ansøgerens forpligtelse til snarest muligt i proceduren at fremlægge alle relevante oplysninger, der kan bidrage til at fastslå eksistensen af tidligere opholdstilladelser **eller** visa [...]
- ea) **ansøgerens forpligtelse til at fremlægge sine identitetspapirer, hvis ansøgeren er i besiddelse af sådanne dokumenter, og samarbejde med de kompetente myndigheder om indsamlingen af de biometriske data i overensstemmelse med forordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacforordningen*]**

- f) muligheden for at anfægte en afgørelse om overførsel inden for fristen i artikel 33, stk. 2, og det forhold, at anvendelsesområdet for anfægtelsen er begrænset som fastsat i artikel 33, stk. 1
- g) **i tilfælde af en appel eller klage** retten til efter anmodning at få gratis juridisk bistand, når vedkommende ikke selv kan betale omkostningerne herved
- ga) det forhold, at ansøgerens forsvinden vil føre til en forlængelse af tidsfristen i overensstemmelse med artikel 35**
- h) at medlemsstaternes kompetente myndigheder og Asylagenturet vil behandle ansøgerens personoplysninger, herunder med henblik på udveksling af oplysninger om vedkommende udelukkende med henblik på opfyldelsen af deres forpligtelser som følge af denne forordning
- i) de relevante kategorier af personoplysninger
- j) den pågældendes ret til aktindsigt i oplysninger om vedkommende og til at kræve, at sådanne oplysninger rettes, hvis de er urigtige, eller slettes, hvis de er ulovligt behandlet, samt procedurerne for udøvelse af disse rettigheder, herunder kontaktoplysninger for de myndigheder, der er omhandlet i artikel 41, og for de nationale databeskyttelsesmyndigheder, som har ansvaret for at behandle krav om beskyttelse af personoplysninger, og den databeskyttelsesansvarliges kontaktoplysninger
- k) om repræsentantens rolle og ansvar i tilfælde af uledsagede mindreårige og proceduren for at indgive klager over repræsentanten i fortrolighed, sikkert og under fuld overholdelse af barnets ret til at blive hørt i den henseende.

[...]

2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal gives skriftligt på et sprog, som ansøgeren forstår eller med rimelighed formodes at forstå. Medlemsstaterne benytter til det formål det fælles informationsmateriale, som skal udarbejdes i et tydeligt og enkelt sprog, jf. stk. 3.

Når det er nødvendigt for at sikre, at ansøgeren forstår oplysningerne korrekt, skal disse også gives mundtligt, eventuelt i forbindelse med den personlige samtale, jf. artikel 12.

Hvis ansøgeren er en uledsaget mindreårig, skal oplysningerne gives på en børnevenlig måde, navnlig under hensyntagen til den mindreåriges alder og modenhed.

3. Asylagenturet udarbejder i tæt samarbejde med de ansvarlige nationale **myndigheder** [...] fælles informationsmateriale og en særlig folder for uledsagede mindreårige, som mindst skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1. Det fælles informationsmateriale skal også indeholde oplysninger vedrørende anvendelsen af forordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacforordningen*] og navnlig det formål, hvortil en ansøgers data kan behandles i Eurodac. Det fælles informationsmateriale udarbejdes på en sådan måde, at det er muligt for medlemsstaterne at supplere det med yderligere medlemsstatsspecifikke oplysninger.

Artikel 12
Personlig samtale

1. For at lette proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, afholder den i **artikel 28, stk. 1, omhandlede** medlemsstat, som træffer afgørelsen, en personlig samtale med ansøgeren **med henblik på anvendelse af artikel 29**. Samtalen skal også sikre, at de oplysninger, der gives til ansøgeren, jf. artikel 11, bliver forstået korrekt.
2. En personlig samtale kan undlades, hvis:
 - a) ansøgeren er forsvundet
 - b) ansøgeren ikke er mødt op til den personlige samtale og ikke har begrundet sit fravær
 - c) ansøgeren efter at have modtaget de i artikel 11 omhandlede oplysninger allerede på anden vis har afgivet de oplysninger, der er relevante for afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig. Den medlemsstat, der undlader at afholde samtalen, giver ansøgeren mulighed for at fremlægge alle yderligere oplysninger, der er relevante for en korrekt afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, inden for den frist, der er omhandlet i artikel 29, stk. 1.
3. Den personlige samtale skal afholdes rettidigt og under alle omstændigheder før der fremsættes en anmodning om overtagelse, jf. artikel 29.

4. Den personlige samtale skal afholdes på et sprog, som ansøgeren forstår eller med rimelighed **kan [...] forventes [...]** at forstå, og som vedkommende kan kommunikere på. Samtaler med **uledsagede og, hvor det er relevant, ledsagede** mindreårige gennemføres på en børnevenlig måde af personale, der er tilstrækkeligt uddannet [...] i henhold til national ret, **navnlig under hensyntagen til den mindreåriges alder og modenhed**, under tilstedeværelse af repræsentanten og i givet fald den mindreåriges juridiske rådgiver. Når det er nødvendigt, gør medlemsstaterne brug af en tolk [...]. Ansøgeren kan anmode [...] om at gennemføre samtalen med og blive bistået af personale af samme køn. **Medlemsstaterne bestræber sig på at imødekomme sådanne anmodninger, hvis det er praktisk muligt.**
5. Den personlige samtale skal finde sted under forhold, som sikrer en passende fortrolighed. Den skal afholdes af en person, der er kvalificeret hertil i henhold til national ret. Til de ansøgere, for hvem det konstateres, at de har brug for særlige proceduremæssige garantier i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [*asylprocedureforordningen*], skal der ydes tilstrækkelig støtte for at skabe de nødvendige betingelser for effektivt at fremlægge alle de elementer, der gør det muligt at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.
6. Den medlemsstat, som afholder den personlige samtale, udarbejder en skriftlig sammenfatning heraf, der mindst indeholder de vigtigste oplysninger, som ansøgeren har givet under samtalen. Denne sammenfatning kan enten have form af en rapport eller et standardskema. Medlemsstaten sikrer, at ansøgeren og/eller den juridiske rådgiver eller en anden rådgiver, der repræsenterer ansøgeren, i god tid får adgang til sammenfatningen.

Artikel 13
Garantier for mindreårige

1. Barnets tarv skal være et primært hensyn for medlemsstaterne i forbindelse med alle de procedurer, der er fastsat i denne forordning.
2. Enhver medlemsstat, hvori en uledsaget mindreårig opholder sig, er forpligtet til at sikre, at vedkommende er repræsenteret og bistås af en repræsentant i forbindelse med alle de relevante procedurer, der er fastsat i denne forordning. Repræsentanten skal have de fornødne kvalifikationer og den fornødne uddannelse og ekspertise til at sikre, at der tages hensyn til den mindreåriges tarv under de procedurer, der gennemføres i henhold til denne forordning. Repræsentanten skal have adgang til indholdet af de relevante dokumenter i ansøgerens sagsmappe, herunder det særlige informationsmateriale til uledsagede mindreårige.

Hvis en organisation udpeges som repræsentant, udpeger den en person, som er ansvarlig for at varetage dens opgaver i forbindelse med den mindreårig. Første afsnit finder anvendelse på denne person.

Den i første afsnit nævnte repræsentant kan være den samme person eller organisation som fastsat i artikel 22 i forordning (EU) XXX/XXX [*asylprocedureforordningen*].

3. [...] I proceduren for afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i henhold til denne forordning, **involverer medlemsstaterne repræsentanten for en uledsaget mindreårig**. Repræsentanten bistår den uledsagede mindreårig med at tilvejebringe de oplysninger, der er relevante for vurderingen af, hvad der tjener vedkommendes tarv bedst, jf. stk. 4, bl.a. med udøvelsen af retten til at blive hørt og samarbejdet med andre aktører såsom organisationer, der opsporer familie, hvis det er relevant.

4. Ved vurderingen af barnets tarv samarbejder medlemsstaterne tæt med hinanden og tager navnlig behørigt hensyn til følgende faktorer:
- a) mulighederne for familiesammenføring
 - b) den mindreåriges trivsel og sociale udvikling under særlig hensyntagen til vedkommendes baggrund
 - c) sikkerhedshensyn, navnlig hvis der er risiko for, at barnet bliver offer for nogen form for vold og udnyttelse, herunder menneskehandel
 - d) den mindreåriges egen mening under hensyntagen til vedkommendes alder og modenhed
 - e) hvis ansøgeren er en uledsaget mindreårig, oplysningerne fra repræsentanten i den medlemsstat, hvor den uledsagede mindreårige opholder sig.
5. Inden en uledsaget mindreårig overføres [...], **underretter** [...] den overførende medlemsstat den ansvarlige medlemsstat eller den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, **som bekræfter, at der straks vil blive truffet alle passende** [...] foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 14 og 23 i direktiv XXX/XXX/EU [*direktivet om modtagelsesforhold*] og artikel 22 i forordning (EU) XXX/XXX [*asylprocedureforordningen*]. Forud for alle afgørelser om overførsel af en uledsaget mindreårig skal der foretages en vurdering af, hvad der tjener barnets tarv bedst. Vurderingen skal baseres på de **relevante** faktorer, der er opført i stk. 4, og konklusionerne af vurderingen af disse faktorer skal tydeligt anføres i afgørelsen om overførsel. Vurderingen skal foretages **straks** [...] af ansatte, **der er tilstrækkeligt uddannede**, [...] for at sikre, at der tages hensyn til den mindreåriges tarv.

6. Med henblik på anvendelsen af artikel 15 træffer den medlemsstat, hvor den uledsagede mindreåriges ansøgning om international beskyttelse **først** blev registreret, hurtigst muligt passende foranstaltninger til at identificere den uledsagede mindreåriges familiemedlemmer eller slægtninge på medlemsstaternes område, samtidig med at den varetager barnets tarv.

Med henblik herpå kan den pågældende medlemsstat søge bistand hos internationale eller andre relevante organisationer og lette den mindreåriges adgang til disse organisationers sporingstjenester.

Ansatte ved de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 41, og som beskæftiger sig med anmodninger vedrørende uledsagede mindreårige, skal **modtage** [...] passende uddannelse vedrørende mindreåriges specifikke behov, **som er relevante for anvendelsen af denne forordning**.

7. Med henblik på at gøre det lettere at træffe passende foranstaltninger til at identificere den uledsagede mindreåriges familiemedlemmer eller slægtninge, som opholder sig på en anden medlemsstats område, jf. stk. 6, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, herunder en standardformular til udveksling af relevante oplysninger mellem medlemsstaterne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 2.

KAPITEL II

KRITERIER TIL AFGØRELSE AF, HVILKEN MEDLEMSSTAT DER ER ANSVARLIG

Artikel 14

Kriteriernes rækkefølge

1. Kriterierne for afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, finder anvendelse i den rækkefølge, der er fastsat i dette kapitel.
2. Afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig efter kriterierne i dette kapitel, sker på grundlag af situationen på det tidspunkt, hvor ansøgningen om international beskyttelse først blev registreret i en medlemsstat.

Artikel 15

Uledsagede mindreårige

1. Er ansøgeren en uledsaget mindreårig, er det kun kriterierne i denne artikel, der finder anvendelse i den rækkefølge, hvori de er opstillet i stk. 2-5.
2. Den ansvarlige medlemsstat er den, hvor et familiemedlem **eller søskende** til den uledsagede mindreårig opholder sig lovligt, medmindre det påvises, at dette ikke tjener den mindreåriges tarv bedst. Er ansøgeren en gift mindreårig, hvis ægtefælle ikke opholder sig lovligt på medlemsstaternes område, er det den medlemsstat, hvor vedkommendes far, mor eller en anden voksen, der er ansvarlig for den mindreårig i henhold til medlemsstatens lovgivning eller praksis, eller en af vedkommendes søskende, har lovligt ophold, der er den ansvarlige medlemsstat, **medmindre det påvises, at dette ikke tjener den mindreåriges tarv bedst.**

3. Hvis ansøgeren har en slægtning, som opholder sig lovligt i en anden medlemsstat, og det på grundlag af en individuel vurdering fastslås, at slægtningen kan tage sig af vedkommende, skal den pågældende medlemsstat sammenføre den mindreårige med vedkommendes slægtning og være ansvarlig medlemsstat, medmindre det påvises, at dette ikke tjener den mindreåriges tarv bedst.
4. Når familiemedlemmer, **søskende** eller slægtninge som omhandlet i stk. 2 og 3 opholder sig i mere end én medlemsstat, afgøres det, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, på grundlag af, hvad der tjener den uledsagede mindreåriges tarv bedst.
5. Hvis der ikke findes et familiemedlem, **søskende** eller en slægtning som omhandlet i stk. 2 og 3, er det den medlemsstat, hvor den uledsagede mindreåriges ansøgning om international beskyttelse først blev registreret, der er ansvarlig, medmindre det påvises, at dette ikke tjener den mindreåriges tarv bedst.
6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 68, om:
 - a) identifikation af uledsagede mindreåriges familiemedlemmer, **søskende** eller slægtninge
 - b) kriterierne for at fastslå, om der foreligger en dokumenteret familiemæssig tilknytning
 - c) kriterierne for at vurdere en slægtnings evne til at tage sig af en uledsaget mindreårig, herunder i tilfælde, hvor den uledsagede mindreåriges familiemedlemmer, søskende eller slægtninge opholder sig i mere end én medlemsstat.

Kommissionen må under udøvelsen af sine beføjelser til at vedtage delegerede retsakter ikke gå videre end det, der tjener barnets tarv bedst, jf. artikel 13, stk. 4.

7. Kommissionen fastsætter ved gennemførelsesretsakter ensartede betingelser for konsultationen og udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 2.

Artikel 16

Familiemedlemmer, som er personer med international beskyttelse

Hvis ansøgeren har et familiemedlem, der har fået tilladelse til at opholde sig som en person med international beskyttelse i en medlemsstat, er det denne medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, forudsat at de pågældende skriftligt har udtrykt ønske herom.

Artikel 17

Familiemedlemmer, som er ansøgere om international beskyttelse

Hvis ansøgeren har et familiemedlem [...], om hvis ansøgning om international beskyttelse i **en** [...] medlemsstat der endnu ikke er truffet en første substansafgørelse, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, forudsat at de pågældende skriftligt har udtrykt ønske herom.

Artikel 18
Procedure for familier

Hvis der er registreret [...] ansøgninger om international beskyttelse **fra flere familiemedlemmer eller mindreårige ugifte søskende** i samme medlemsstat på samme tidspunkt eller på tidspunkter, der ligger tilstrækkelig tæt på hinanden til, at procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, kan gennemføres samlet, og hvis anvendelsen af kriterierne i denne forordning ville medføre, at de ville blive adskilt, baseres afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, på følgende:

- a) Den medlemsstat, som efter kriterierne er ansvarlig for overtagelsen af det største antal familiemedlemmer **eller mindreårige ugifte søskende**, er ansvarlig for behandlingen af ansøgningerne om international beskyttelse fra dem alle.
- b) hvis litra a) ikke kan anvendes, er det den medlemsstat, som efter kriterierne er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen fra det ældste medlem af familien, der er ansvarlig.

Artikel 19

Udstedelse af opholdsdokumenter eller visa

1. Er ansøgeren i besiddelse af et gyldigt opholdsdokument, er det den medlemsstat, der har udstedt dette, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.
2. Er ansøgeren i besiddelse af et gyldigt visum, er det den medlemsstat, der har udstedt dette visum, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, medmindre det pågældende visum er udstedt på vegne af en anden medlemsstat inden for rammerne af en repræsentationsordning, jf. artikel 8 i forordning (EF) nr. 810/2009. I så fald er det den repræsenterede medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.
3. Er ansøgeren i besiddelse af flere gyldige opholdsdokumenter eller visa, der er udstedt af forskellige medlemsstater, påhviler ansvaret for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse medlemsstaterne i følgende rækkefølge:
 - a) den medlemsstat, der har udstedt det opholdsdokument, som giver ret til det længste ophold, eller hvis opholdsdokumenterne giver ret til ophold af samme varighed, den medlemsstat, som har udstedt det opholdsdokument, der udløber senest
 - b) den medlemsstat, som har udstedt det visum, der udløber senest, hvis de forskellige visa er af samme art
 - c) i tilfælde af visa af forskellig art den medlemsstat, der har udstedt det visum, som har den længste gyldighedsperiode, eller i tilfælde af samme gyldighedsperiode den medlemsstat, der har udstedt det visum, som udløber senest.

4. Er ansøgeren i besiddelse af et eller flere opholdsdokumenter, **der er udløbet, annulleret, inddraget eller trukket tilbage mindre end tre år**, eller et eller flere visa, **hvis gyldighed er udløbet, og som er blevet annulleret, inddraget eller trukket tilbage [...]** mindre end **18 måneder**, [...] inden ansøgningen blev registreret, finder stk. 1, 2 og 3 anvendelse.
5. Det forhold at opholdsdokumentet eller visummet er udstedt på grundlag af en fiktiv identitet eller misbrug af en anden persons identitet eller ved hjælp af forfalskede, falske eller ugyldige dokumenter, er ikke til hinder for, at ansvaret pålægges den medlemsstat, der har udstedt opholdsdokumentet eller visummet. Den medlemsstat, der har udstedt opholdsdokumentet eller visummet, er dog ikke ansvarlig, hvis den kan fastslå, at der er begået svig, efter at dokumentet er udstedt.

Artikel 20

[...]

Artikel 21

Indrejse

1. Påvises det på grundlag af beviser eller indicier som beskrevet i de to lister, der er omtalt i denne forordnings artikel 30, stk. 4, herunder de data, der er omhandlet i forordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacforordningen*], at en ansøger på irregulær vis har passeret grænsen til en medlemsstat ad land-, sø- eller luftvejen, og at den pågældende er kommet fra et tredjeland, er den medlemsstat, hvori vedkommende først er indrejst, ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse. Dette ansvar ophører, hvis ansøgningen registreres mere end **to år** [...] efter den dato, hvor vedkommende passerede grænsen.

2. **Uanset bestemmelserne i første stykke, og hvis det på grundlag af beviser eller indicier som beskrevet i de to lister, der er omtalt i denne forordnings artikel 30, stk. 4, herunder de data, der er omhandlet i forordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacforordningen*], påvises, at en ansøger er blevet ilandsat på en medlemsstats område efter en eftersøgnings- og redningsaktion, er den pågældende medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse. Dette ansvar ophører, hvis ansøgningen registreres mere end 12 måneder efter den dato, hvor ilandsætningen fandt sted. [...]**
3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis det på grundlag af beviser eller indicier som beskrevet i de to lister, der er omhandlet i denne forordnings artikel 30, stk. 4, herunder de data, der er omhandlet i forordning (EU) XXX/ XXX [*Eurodacforordningen*], kan fastslås, at ansøgeren i henhold til nærværende forordnings artikel 57 blev omfordelt til en anden medlemsstat, efter at vedkommende havde passeret grænsen. I så fald er det denne anden medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.

Artikel 22

Indrejse med visumfritagelse

1. Indrejser en tredjelandstatsborger eller statsløs person på medlemsstaternes område gennem en medlemsstat, hvor vedkommende er fritaget for visumpligt, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse. [...]
2. **Princippet i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis tredjelandstatsborgerens eller den statsløses ansøgning om international beskyttelse registreres i en anden medlemsstat, hvor vedkommende også er fritaget for visum til indrejse på området. I så fald er det denne anden medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.**

Artikel 23

Ansøgning i et internationalt transitområde i en lufthavn

Indgiver en tredjelandstatsborger eller statsløs person en ansøgning om international beskyttelse under transit i det internationale transitområde i en medlemsstats lufthavn, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen.

KAPITEL III

AFHÆNGIGE PERSONER OG DISKRETIONÆRE KLAUSULER

Artikel 24

Afhængige personer

1. Hvis ansøgeren på grund af graviditet, et nyfødt barn, alvorlig sygdom, et alvorligt handicap, alvorligt **psykisk** traume eller høj alder er afhængig af hjælp fra vedkommendes barn, **søskende** eller forælder, som har lovligt ophold i en af medlemsstaterne, eller hvis vedkommendes barn, **søskende** eller forælder, der har lovligt ophold i en af medlemsstaterne, er afhængig af hjælp fra ansøgeren, lader medlemsstaterne normalt ansøgeren blive sammen med eller sammenfører denne med barnet, **søskende** eller forælderen, under forudsætning af at der fandtes familiemæssige bånd, inden ansøgeren ankom til medlemsstaternes område, at barnet, **søskende** eller forælderen eller ansøgeren er i stand til at tage sig af den afhængige person, og at de pågældende skriftligt har udtrykt ønske herom.

Hvis der er tegn på, at et barn, **søskende** eller en forælder har lovligt ophold på den medlemsstats område, hvor den afhængige person opholder sig, kontrollerer denne medlemsstat, om barnet, **søskende** eller forælderen kan tage sig af den afhængige person, inden den fremsætter en anmodning om overtagelse i henhold til artikel 29.

2. Hvis barnet, **søskende** eller forælderen, jf. stk. 1, har lovligt ophold i en anden medlemsstat end den, hvor ansøgeren opholder sig, er det den medlemsstat, hvor barnet, **søskende** eller forælderen har lovligt ophold, der er ansvarlig, medmindre ansøgerens helbred gør det umuligt for vedkommende at rejse til den pågældende medlemsstat inden for en betydelig tidshorisont. I så fald er den ansvarlige medlemsstat den medlemsstat, hvor ansøgeren opholder sig. En sådan medlemsstat er ikke forpligtet til at sammenføre ansøgerens barn, **søskende** eller forælder på sit område.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 68, om:
 - a) hvilke elementer der skal tages hensyn til for at vurdere afhængighedsforholdet
 - b) kriterierne for at fastslå, om der foreligger en dokumenteret familiemæssig tilknytning
 - c) kriterierne for at vurdere den pågældende persons evne til at tage sig af den afhængige person
 - d) hvilke elementer der skal tages hensyn til for at vurdere, om det er umuligt at rejse inden for en betydelig tidshorisont.
4. Kommissionen fastsætter ved gennemførelsesretsakter ensartede betingelser for konsultation og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 2.

Artikel 25

Diskretionære klausuler

1. Uanset artikel 8, stk. 1, kan enhver medlemsstat beslutte at behandle en tredjelandstatsborgers eller en statsløs persons ansøgning om international beskyttelse, der er registreret i den, selv om behandlingen af ansøgningen ikke påhviler den efter kriterierne i denne forordning.

2. Den medlemsstat, hvor en ansøgning om international beskyttelse er registreret, og som gennemfører proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, eller den ansvarlige medlemsstat kan når som helst, inden der træffes en første substansafgørelse, af humanitære årsager, navnlig baseret på familiemæssige, **social**e eller kulturelle hensyn, anmode en anden medlemsstat om at overtage en ansøger med henblik på at sammenføre familierelationer, selv om denne anden medlemsstat ikke er ansvarlig efter kriterierne i artikel 15-18 og 24. De pågældende skal give deres skriftlige samtykke.

Anmodningen om overtagelse skal indeholde alle de oplysninger, som den anmodende medlemsstat råder over, og som er nødvendige for at give den anmodede medlemsstat mulighed for at vurdere situationen.

Den anmodede medlemsstat foretager den kontrol, der er nødvendig for at undersøge de anførte humanitære årsager, og skal svare den anmodende medlemsstat senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen ved at benytte det elektroniske kommunikationsnet, som er oprettet i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 1560/2003. Gives der afslag på anmodningen, skal dette begrundes.

KAPITEL IV

DEN ANSVARLIGE MEDLEMSSTATS FORPLIGTELSE

Artikel 26

Den ansvarlige medlemsstats forpligtelser

1. Den medlemsstat, der efter denne forordning er ansvarlig, er forpligtet til:
 - a) på de betingelser, der er fastsat i denne forordnings artikel 29, 30 og 35, at overtage en ansøger, hvis ansøgning blev registreret i en anden medlemsstat
 - b) på de betingelser, der er fastsat i denne forordnings artikel 31 og 35, at tilbagetage en ansøger, **herunder de i artikel 28, stk. 4 og 5, omhandlede situationer** eller en tredjelandsstatsborger eller en statsløs person, for hvem den pågældende medlemsstat er anført som ansvarlig medlemsstat efter artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacforordningen*]
 - c) [...]
 - d) på de betingelser, der er fastsat i denne forordnings artikel 31 og 35, at tilbagetage en genbosat person eller en person, der har fået indrejse, og som har ansøgt om international beskyttelse, eller som har ophold på irregulær vis i en anden medlemsstat end den, der accepterede at give vedkommende indrejse, jf. forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om EU-genbosætningsrammen*], eller som har indrømmet den pågældende international beskyttelse eller humanitær status i henhold til en national genbosætningsordning.

2. Ved anvendelsen af denne forordning betragtes den situation, som en mindreårig, der ledsager ansøgeren [...], og som falder ind under definitionen af et familiemedlem, befinder sig i, som værende uløseligt forbundet med den situation, som den pågældendes familiemedlem befinder sig i, og ansvaret for den mindreårige påhviler eller tages tilbage af den medlemsstat, som er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse fra det pågældende familiemedlem, **uden at det er nødvendigt med de pågældendes skriftlige samtykke**, selv hvis den mindreårige ikke selv er ansøger, medmindre det påvises, at dette ikke tjener barnets tarv bedst. Det samme princip gælder for børn født efter ansøgerens ankomst til medlemsstaternes område, uden at det er nødvendigt at indlede en ny procedure for overtagelse af ansvaret for dem.

Uanset kravet om skriftligt samtykke i artikel 16 kræves der ikke skriftligt samtykke fra de pågældende, hvis der indledes en ny procedure for overtagelse af ansvaret for et barn mod en medlemsstat, der er anført som ansvarlig medlemsstat i henhold til artikel 16, medmindre det påvises, at dette ikke tjener den mindreåriges tarv bedst.

3. I de i stk. 1, litra a) og b), omhandlede situationer [...] finder forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om asylprocedurer] anvendelse.

Artikel 27
Answarets ophør

1. Hvis en medlemsstat udsteder et opholdsdokument til en ansøger, beslutter at anvende artikel 25 eller ikke overfører den pågældende person til den ansvarlige medlemsstat inden for fristerne i artikel 35, bliver den pågældende medlemsstat den ansvarlige medlemsstat, og forpligtelserne i artikel 26 overføres til denne medlemsstat. I givet fald underretter den ved brug af det elektroniske kommunikationsnet, som er oprettet i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 1560/2003, den medlemsstat, der tidligere var ansvarlig, den medlemsstat, der gennemfører en procedure til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, eller den medlemsstat, der har modtaget en anmodning om at overtage eller tilbagetage ansøgeren.

[...]

Den medlemsstat, der bliver ansvarlig i henhold til første afsnit, anfører, at den er blevet den ansvarlige medlemsstat i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) XXX/ XXX [*Eurodacforordningen*].

- 1aa. **Efter en behandling af ansøgningen i en grænseprocedure i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [*asylprocedureforordningen*] ophører forpligtelserne i artikel 26, stk. 1, i nærværende forordning, 15 måneder efter, at en afgørelse om afvisning af en ansøgning som uantagelig, som grundløs eller som åbenbart grundløs med hensyn til flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus, en afgørelse, hvorved en ansøgning erklæres for implicit trukket tilbage, eller en retsakt eller en afgørelse, hvorved en ansøgning erklæres for udtrykkeligt trukket tilbage, er blevet endelig.**

En ansøgning, der registreres efter den i første afsnit omhandlede periode, betragtes med henblik på denne forordning som en ny ansøgning, der medfører en ny procedure til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

Uanset første afsnit ophører ansvaret, hvis personen ansøger om international beskyttelse i en anden medlemsstat inden for den i nævnte afsnit omhandlede periode på 15 måneder, og en tilbagetagelsesprocedure ikke er færdigbehandlet på datoen for udløbet af perioden på 15 måneder, først når tilbagetagelsesproceduren er afsluttet, eller fristerne for den overførende medlemsstats gennemførelse af overførslen i overensstemmelse med artikel 35 er udløbet.

- 1a. Forpligtelserne i nærværende forordnings artikel 26, stk. 1, ophører, hvis den ansvarlige medlemsstat på grundlag af data, der er registreret og lagret i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/2226⁴⁰, eller anden dokumentation kan fastslå, at den pågældende har forladt medlemsstaternes område i mindst ni måneder, medmindre den pågældende er i besiddelse af et gyldigt opholdsdokument, der er udstedt af den ansvarlige medlemsstat.

En ansøgning, der registreres efter en fraværperiode, jf. første afsnit, betragtes med henblik på denne forordning som en ny ansøgning, der medfører en ny procedure til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20).

2. Forpligtelsen i denne forordnings artikel 26, stk. 1, litra b), til at tilbagetage en tredjelandstatsborger eller en statsløs person ophører, hvis det på grundlag af ajourføringen af de datasæt, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, litra c), i forordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacforordningen*], kan fastslås, at den pågældende person har forladt medlemsstaternes område, enten tvangsmæssigt eller frivilligt, i overensstemmelse med den afgørelse om tilbagesendelse eller om udsendelse, der blev truffet, efter at ansøgningen var trukket tilbage, eller der var givet afslag herpå.

En ansøgning, der registreres, efter at en udsendelse **eller frivillig tilbagevenden** rent faktisk har fundet sted, betragtes med henblik på denne forordning som en ny ansøgning, der medfører en ny procedure til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

KAPITEL V

PROCEDURER

AFSNIT I

INDLEDNING AF PROCEDUREN

Artikel 28

Indledning af proceduren

1. Den medlemsstat, hvor en ansøgning om international beskyttelse først registreres, jf. forordning (EU) XXX/XXX [*asylprocedureforordningen*], eller, hvis det er relevant, den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, indleder straks proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.
2. Den medlemsstat, hvor en ansøgning om international beskyttelse først registreres eller, hvis det er relevant, den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, fortsætter proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, hvis ansøgeren **forsvinder** [...].
3. Den medlemsstat, der har gennemført proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, eller som er blevet ansvarlig efter denne forordnings artikel 8, stk. 4, angiver straks følgende i Eurodac, jf. artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) XXX /XXX [*Eurodacforordningen*]:
 - a) sit ansvar efter artikel 8, stk. 2
 - aa) sit ansvar efter artikel 8, stk. 3**
 - b) sit ansvar efter artikel 8, stk. 4

- c) sit ansvar som følge af den manglende overholdelse af fristerne i artikel 29
- d) hvilket ansvar den medlemsstat, der har accepteret en anmodning om at overtage ansøgeren, jf. artikel 30, har.

Indtil denne angivelse er tilføjet, finder procedureerne i stk. 4 anvendelse.

- 4. En ansøger, der opholder sig i en anden medlemsstat uden opholdsdokument, eller som indgiver en ansøgning om international beskyttelse under proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, skal tilbagetages på de i artikel 31 og 35 fastsatte betingelser af den medlemsstat, **der træffer afgørelse** [...].

Denne forpligtelse ophører, hvis den medlemsstat, der træffer afgørelse om, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, kan fastslå, at ansøgeren har fået et opholdsdokument i en anden medlemsstat.

- 5. En ansøger, der opholder sig i en medlemsstat uden opholdsdokument, eller som indgiver en ansøgning om international beskyttelse i denne medlemsstat, efter at en anden medlemsstat har bekræftet at ville modtage den pågældende ved omfordeling, jf. artikel 57, stk. 7, og inden overførslen til denne medlemsstat er gennemført, jf. artikel 57, stk. 9, skal tilbagetages på de i artikel 31 og 35 fastsatte betingelser af den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling. **Denne forpligtelse ophører, hvis den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, kan fastslå, at ansøgeren har fået et opholdsdokument i en anden medlemsstat.**

AFSNIT II

PROCEDURER FOR ANMODNINGER OM OVERTAGELSE

Artikel 29

Indgivelse af en anmodning om overtagelse

1. Hvis en medlemsstat, hvori en ansøgning om international beskyttelse er blevet registreret, finder, at en anden medlemsstat er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, anmoder den straks og **senest** [...] to måneder fra tidspunktet for registreringen af ansøgningen den anden medlemsstat om at overtage ansvaret for ansøgeren.

Uanset første afsnit skal anmodningen om overtagelse i tilfælde af et hit med data registreret i Eurodac, jf. artikel 13 og 14a i forordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacforordningen*], eller et hit med data registreret i VIS, jf. artikel 21 i forordning (EF) nr. 767/2008, sendes senest en måned efter hittet.

Fremsættes der ikke anmodning om overtagelse af en ansøger inden for de frister, der er fastsat i første og andet afsnit, påhviler ansvaret for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse den medlemsstat, hvor ansøgningen blev registreret.

Hvis ansøgeren er en uledsaget mindreårig, kan den medlemsstat, der træffer afgørelse, **når som helst, inden der træffes en første substansafgørelse**, hvis den finder, at dette tjener den mindreåriges tarv bedst, fortsætte proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og anmode en anden medlemsstat om at overtage ansøgeren trods udløbet af de frister, der er fastsat i første og andet afsnit.

2. Den anmodende medlemsstat kan anmode om et hurtigt svar i de tilfælde, hvor ansøgningen om international beskyttelse blev registreret, efter at der var truffet en afgørelse om afslag på indrejse eller om tilbagesendelse.

Anmodningen skal indeholde begrundelsen for, at et hurtigt svar er nødvendigt, samt den ønskede frist for besvarelse. Fristen skal være på mindst en uge.

3. I de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde skal anmodningen om en anden medlemsstats overtagelse **indeholde en fuldstændig og detaljeret begrundelse, baseret på alle sagens omstændigheder, vedrørende de relevante kriterier i den rækkefølge, der er fastsat i kapitel II. Det sker** ved hjælp af en standardformular, og der skal vedlægges de beviser eller indicier, der er beskrevet i de to lister, der er nævnt i artikel 30, stk. 4, og/eller andre relevante oplysninger fra ansøgerens erklæring, således at myndighederne i den anmodede medlemsstat kan kontrollere, om den er ansvarlig efter kriterierne i denne forordning.

Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter ensartede betingelser for udarbejdelse og indgivelse af anmodninger om overtagelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 2.

Artikel 30

Besvarelse af en anmodning om overtagelse

1. Den anmodede medlemsstat foretager den nødvendige kontrol og træffer afgørelse om anmodningen om overtagelse af ansøgeren senest en måned efter modtagelsen af anmodningen.
2. Uanset bestemmelserne i første stykke træffer den anmodede medlemsstat i tilfælde af et hit med data registreret i Eurodac, jf. artikel 13 og 14a i forordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacforordningen*], eller et hit med data registreret i VIS, jf. artikel 21, stk. 2, i forordning (EF) nr. 767/2008, afgørelse om anmodningen inden to uger fra modtagelsen heraf.
3. I forbindelse med proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, skal der anvendes beviselementer og indicier.
4. Kommissionen udarbejder og reviderer med jævne mellemrum ved hjælp af gennemførelsesretsakter to lister med angivelse af, hvilke beviselementer og indicier der er relevante efter kriterierne i dette stykkes litra a) og b). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 2.
 - a) Beviser:
 - i) herved forstås formelle beviser, som fastslår ansvaret i henhold til denne forordning, så længe disse beviser ikke tilbagevises af beviser på det modsatte
 - ii) medlemsstaterne forelægger eksempler på de forskellige typer administrative dokumenter i overensstemmelse med den typologi, der er fastlagt i listen over formelle beviser, for det i artikel 67 omhandlede udvalg.

b) Indicier:

- i) herved forstås sandsynliggørende oplysninger, der, selv om de kan anfægtes, kan være tilstrækkelige afhængigt af den beviskraft, som tillægges dem
- ii) deres beviskraft med hensyn til, hvem der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, vurderes i de enkelte sager.

- 5. Beviskravet må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for en korrekt anvendelse af denne forordning.
- 6. Den anmodede medlemsstat accepterer, at den er ansvarlig, såfremt indiciene er sammenhængende, kan efterprøves og er tilstrækkeligt detaljerede til at fastslå ansvaret.
- 7. Hvis den anmodende medlemsstat har anmodet om et hurtigt svar, jf. artikel 29, stk. 2, svarer den anmodede medlemsstat inden for den ønskede frist, eller hvis det ikke sker, inden to uger efter modtagelsen af anmodningen.
- 8. Hvis den anmodede medlemsstat ikke gør indsigelse mod anmodningen inden for fristen på en måned, jf. stk. 1, [...] eller, efter omstændighederne, inden for fristen på to uger, jf. stk. 2 og 7, **via et velbegrundet svar, baseret på alle sagens omstændigheder, vedrørende de relevante kriterier, der er fastsat i kapitel II**, svarer det til at acceptere anmodningen og indebærer en forpligtelse til at overtage den pågældende person, herunder forpligtelsen til at træffe passende foranstaltninger med henblik på den pågældendes ankomst. **Kommissionen udarbejder ved gennemførelsesretsakter en standardformular til begrundelse af de svar, som kræves i henhold til denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 2.**

AFDELING III

PROCEDURER FOR MEDDELELSER OM TILBAGETAGELSE

Artikel 31

Indgivelse af en meddelelse om tilbagetagelse

1. I en situation som omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra b)[...] eller d), sender den medlemsstat, hvor personen opholder sig, [...] senest to uger efter at have fået et hit i Eurodac en meddelelse om tilbagetagelse. **Manglende meddelelse om tilbagetagelse inden for fristen berører ikke den ansvarlige medlemsstats forpligtelse til at tilbagetage den pågældende.**
2. En meddelelse om tilbagetagelse sendes ved brug af en standardformular og skal indeholde beviser eller indicier som beskrevet i de to lister, der er omhandlet i artikel 30, stk. 4, og/eller elementer fra den pågældende persons erklæringer.
3. Den underrettede medlemsstat bekræfter inden **to uger** [...] modtagelsen af meddelelsen over for den medlemsstat, der sendte meddelelsen, medmindre den underrettede medlemsstat inden for fristen kan påvise, at dens ansvar er ophørt, jf. artikel 27, **eller at meddelelsen om tilbagetagelse er baseret på en ukorrekt angivelse af den ansvarlige medlemsstat i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [Eurodacforordningen].**
4. Hvis det ikke sker inden for fristen på **to** [...] uger som fastsat i stk. 3, svarer det til at bekræfte modtagelsen af meddelelsen.
5. Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter ensartede betingelser for udarbejdelse og indgivelse af anmodninger om tilbagetagelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 2.

AFDELING IV

PROCEDUREMÆSSIGE GARANTIER

Artikel 32

Meddelelse af en afgørelse om overførsel

1. Den medlemsstat, der træffer afgørelse, og hvis anmodning om overtagelse, jf. artikel 26, stk. 1, litra a), blev accepteret, eller som fremsatte en meddelelse om tilbagetagelse, hvad angår de personer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra b)[...] og d), træffer afgørelse om overførsel senest **to uger** [...] efter accepten eller **bekræftelsen** [...].
2. Hvis den anmodede **eller underrettede** medlemsstat accepterer at overtage en ansøger eller **bekræfter** at ville tilbagetage en anden person, jf. artikel 26, stk. 1, litra b)[...] eller d), meddeler den **overførende** [...] medlemsstat straks den pågældende skriftligt afgørelsen om, at vedkommende skal overføres til den ansvarlige medlemsstat, og efter omstændighederne det forhold, at den ikke vil behandle vedkommendes ansøgning om international beskyttelse.
3. Hvis en juridisk rådgiver eller anden rådgiver repræsenterer den pågældende, kan medlemsstaterne vælge at meddele afgørelsen til en sådan juridisk rådgiver eller anden rådgiver i stedet for til den pågældende selv og, hvis det er relevant, give den pågældende meddelelse om afgørelsen.
4. Den i stk. 1 omhandlede afgørelse skal indeholde oplysninger om de retsmidler, der er til rådighed, herunder om retten til eventuelt at anmode om opsættende virkning, og om fristerne for anvendelse af disse retsmidler og for gennemførelsen af overførslen og om nødvendigt oplysninger om, hvor og hvornår den pågældende skal møde op, hvis vedkommende selv tager til den ansvarlige medlemsstat.

Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om personer eller enheder, der kan yde retshjælp til den pågældende, videregives til vedkommende sammen med den i stk. 1 omhandlede afgørelse, såfremt disse oplysninger ikke allerede er **blevet** meddelt.

5. Hvis den pågældende ikke bistås eller repræsenteres af en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, underretter medlemsstaterne vedkommende om de vigtigste elementer i afgørelsen, som altid skal omfatte oplysninger om tilgængelige retsmidler og fristerne for anvendelse af sådanne retsmidler, på et sprog, som den pågældende forstår eller med rimelighed formodes at forstå.

Artikel 33

Retsmidler

1. Ansøgeren eller en anden person som omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra b)[...] og d), har ret til effektive retsmidler i form af en klage over eller en appel de jure og de facto af en afgørelse om overførsel til en domstol eller et domstolslignende organ.

Anvendelsesområdet for retsmidlerne skal begrænses til en vurdering af:

- a) om overførslen vil medføre en reel risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling af den berørte person som omhandlet i artikel 4 i chartret om grundlæggende rettigheder
- b) om artikel 15-18 og artikel 24 er blevet tilsidesat i tilfælde af personer, for hvem ansvaret er overdraget, jf. artikel 26, stk. 1, litra a).

2. Medlemsstaterne fastsætter en periode på **mindst én uge, men højst tre [...] uger** efter meddelelsen af afgørelsen om overførsel, inden for hvilken den pågældende kan udøve retten til effektive retsmidler efter stk. 1.
3. Den pågældende skal have ret til inden for en rimelig frist fra meddelelsen af afgørelsen om overførsel, **men under ingen omstændigheder længere end i den periode, som medlemsstaterne fastsætter i henhold til stk. 2**, at anmode en domstol eller et domstolslignende organ om at udsætte gennemførelsen af afgørelsen om overførsel, indtil der foreligger et resultat af vedkommendes klage eller appel. **Medlemsstaterne kan i national ret fastsætte, at anmodningen om at udsætte gennemførelsen af afgørelsen om overførsel skal indgives sammen med klagen i henhold til stk. 1.** Medlemsstaterne sikrer, at der findes effektive retsmidler ved at udsætte overførslen indtil afgørelsen om den første anmodning om udsættelse er truffet. Enhver afgørelse om udsættelse af gennemførelsen af en afgørelse om overførsel træffes inden en måned fra det tidspunkt, hvor anmodningen blev indgivet til den kompetente domstol eller det kompetente domstolslignende organ.

Hvis den pågældende ikke har udøvet sin ret til at anmode om opsættende virkning, udsætter klagen eller appellen ikke gennemførelsen af afgørelsen om overførsel.

En afgørelse om ikke at udsætte gennemførelsen af overførslen skal indeholde oplysninger om begrundelsen herfor.

Hvis klagen eller appellen tillægges opsættende virkning, bestræber domstolen eller det domstolslignende organ sig på at træffe afgørelse om substansen i klagen eller appellen inden en måned fra afgørelsen om at tillægge den opsættende virkning.

4. Medlemsstaterne sikrer, at den pågældende har adgang til retshjælp og om nødvendigt til sproglig bistand.

5. Medlemsstaterne sikrer, at retshjælp på anmodning ydes gratis, når den pågældende ikke selv har råd til at betale omkostningerne. Medlemsstaterne kan fastsætte, at de personer, der er omfattet af denne forordning, for så vidt angår gebyrer og andre omkostninger ikke behandles mere gunstigt end den behandling, der generelt gives landets egne statsborgere i spørgsmål vedrørende retshjælp.

Medlemsstaterne kan uden vilkårligt at begrænse adgangen til retshjælp fastsætte, at der ikke ydes gratis retshjælp og juridisk repræsentation, når den kompetente myndighed eller en domstol eller et domstolslignende organ vurderer, at klagen eller appellen er udsigtsløs.

Når en afgørelse om ikke at yde gratis retshjælp og juridisk repræsentation i henhold til andet afsnit træffes af en myndighed, der ikke er en domstol eller et domstolslignende organ, giver medlemsstaterne ret til effektive retsmidler ved en domstol eller et domstolslignende organ til anfægtelse af denne afgørelse. Hvis afgørelsen anfægtes, skal retsmidlet være en integrerende del af de i stk. 1 omhandlede retsmidler.

Ved overholdelsen af kravene i dette stykke sikrer medlemsstaterne, at retshjælp og juridisk repræsentation ikke begrænses vilkårligt, og at ansøgerens effektive adgang til prøvelse ikke hindres.

Retshjælpen skal mindst omfatte udfærdigelsen af de krævede proceduremæssige dokumenter og repræsentation ved en domstol eller et domstolslignende organ og kan begrænses til juridiske rådgivere eller andre rådgivere, der specifikt er udpeget efter national ret til at bistå og repræsentere.

Procedurerne for adgang til retshjælp fastsættes i national ret.

AFDELING V

FRIHEDSBERØVELSE MED HENBLIK PÅ OVERFØRSEL

Artikel 34

Frihedsberøvelse

1. Medlemsstaterne må ikke frihedsberøve en person alene med den begrundelse, at vedkommende er omfattet af den procedure, der fastsættes ved denne forordning.
2. Er der risiko for, at en person forsvinder, **eller gør beskyttelsen af den nationale sikkerhed eller offentlige orden det påkrævet**, kan medlemsstaterne frihedsberøve den pågældende for at sikre overførselsprocedurerne i overensstemmelse med denne forordning på grundlag af en individuel vurdering **af personens forhold**, og kun hvis frihedsberøvelsen [...] er en forholdsmæssig foranstaltning, og andre mindre indgribende foranstaltninger ikke kan anvendes effektivt.
3. Frihedsberøvelsen skal være så kort som mulig og må ikke overskride det tidsrum, der med rimelighed kan kræves for at gennemføre de nødvendige administrative procedurer med behørig omhu, indtil overførslen i henhold til denne forordning er gennemført.

Hvis en ansøger eller en anden person, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra b)[...] eller d), frihedsberøves i medfør af denne artikel, må fristen for at fremsætte en anmodning om overtagelse eller fremsende en meddelelse om tilbagetagelse ikke overstige to uger fra tidspunktet for registreringen af ansøgningen **eller to uger efter et hit i Eurodac, når der ikke er blevet registreret en ny ansøgning i den meddelende medlemsstat**. Hvis en person frihedsberøves senere end registreringen af ansøgningen, må fristen for at fremsætte en anmodning om overtagelse eller fremsende en meddelelse om tilbagetagelse ikke overstige en uge fra det tidspunkt, hvor personen blev frihedsberøvet. Den medlemsstat, **der træffer afgørelsen**, [...] anmoder om et hurtigt svar på en anmodning om overtagelse. Et sådant svar gives senest en uge fra modtagelsen af anmodningen om overtagelse. Hvis der ikke er givet svar ved udløbet af fristen på en uge, anses anmodningen om overtagelse for at være accepteret, hvilket medfører en pligt til at overtage den pågældende person, herunder en pligt til at træffe passende foranstaltninger med henblik på den pågældendes ankomst.

Hvis en person frihedsberøves i medfør af denne artikel, skal overførslen af den pågældende fra den **overførende** [...] medlemsstat til den ansvarlige medlemsstat finde sted så hurtigt, som det er praktisk muligt, og senest **fem** [...] uger efter:

- a) det tidspunkt, hvor anmodningen blev accepteret eller meddelelsen om tilbagetagelse blev bekræftet, eller
- b) det tidspunkt, hvor klagen eller appellen ikke længere har opsættende virkning, jf. artikel 33, stk. 3.

Hvis den **overførende** [...] medlemsstat ikke overholder fristerne for indgivelse af en anmodning om overtagelse eller fremsendelse af en meddelelse om tilbagetagelse eller ikke træffer afgørelse om overførsel inden for fristen i artikel 32, stk. 1, eller hvis overførslen ikke finder sted inden for fristen på **fem** [...] uger, jf. dette stykkes tredje afsnit, må personen ikke længere frihedsberøves. Artikel 29, 31 og 35 finder fortsat tilsvarende anvendelse.

- 4. Hvis en person frihedsberøves i medfør af denne artikel, skal de **administrative eller** retslige myndigheder træffe skriftlig afgørelse herom. Afgørelsen om frihedsberøvelse skal indeholde den faktiske og retlige begrundelse herfor. **Træffes afgørelsen om frihedsberøvelse af en administrativ myndighed, skal medlemsstaterne åbne mulighed for en hurtig retlig prøvelse af lovligheden af frihedsberøvelsen, der skal foretages af en retsinstans ex officio og/eller efter anmodning fra ansøgeren.**
- 5. For så vidt angår betingelserne for frihedsberøvelse og garantierne for frihedsberøvede ansøgere finder artikel 9, 10 og 11 i direktiv XXX/XXX/EU [*direktivet om modtagelsesforhold*] anvendelse for at sikre overførselsprocedurerne til den ansvarlige medlemsstat.

AFDELING VI

OVERFØRSLER

Artikel 35

Nærmere bestemmelser og frister

1. Overførslen af en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra b)[...] og d), fra den **overførende** [...] medlemsstat til den ansvarlige medlemsstat skal ske i overensstemmelse med den **overførende** [...] medlemsstats nationale ret efter samråd mellem de berørte medlemsstater, så snart det er praktisk muligt og senest seks måneder efter, at en anden medlemsstat har accepteret anmodningen om overtagelse eller har bekræftet meddelelsen om tilbagetagelse, eller efter, at der er truffet endelig afgørelse om en klage over eller en appel af en afgørelse om overførsel, hvis dette tillægges opsættende virkning, jf. artikel 33, stk. 3. [...]

Hvis overførslen sker med henblik på omfordeling, skal den finde sted inden for fristen i artikel 57, stk. 9.

Såfremt overførslerne til den ansvarlige medlemsstat sker i form af en kontrolleret afrejse eller under ledsagelse, sikrer medlemsstaterne, at de foretages på en human måde under fuld respekt for de grundlæggende rettigheder og den menneskelige værdighed.

Om nødvendigt udsteder den **overførende** [...] medlemsstat en passerseddel til **vedkommende** [...]. Kommissionen udfærdiger ved gennemførelsesretsakter modellen for passersedlen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 2.

Den ansvarlige medlemsstat underretter den **overførende** [...] medlemsstat om, at den pågældende er vel ankommet, eller at vedkommende ikke har givet møde inden for den fastsatte frist, alt efter tilfældet.

2. Finder overførslen ikke sted inden for fristen i stk. 1, første afsnit, fritages den ansvarlige medlemsstat for sine forpligtelser til at overtage eller tilbagetage den pågældende, og ansvaret overføres til den **overførende** [...] medlemsstat. **Denne frist kan forlænges til højst et år, hvis overførslen ikke kunne gennemføres på grund af fængsling af den pågældende, eller op til højst tre år, hvis den pågældende eller et familiemedlem, der skulle overføres sammen med den pågældende, forsvinder, fysisk modsætter sig overførslen, forsætligt gør sig uegnet til overførslen eller ikke opfylder de lægelige krav til overførslen.**

Hvis den pågældende igen er tilgængelig for myndighederne, og den resterende tid fra den periode, der er omhandlet i stk. 1, er mindre end tre måneder, har den overførende medlemsstat en frist på tre måneder til at gennemføre overførslen. [...]

3. Overføres en person fejlagtigt, eller underkendes en afgørelse om overførsel efter klage eller appel, efter at overførslen er blevet gennemført, tilbagetager den medlemsstat, som har gennemført overførslen, straks den pågældende.
4. Kommissionen fastsætter ved gennemførelsesretsakter ensartede betingelser for konsultation og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, navnlig ved udsættelse af overførslen eller forsinket overførsel, ved overførsler efter implicit accept, ved overførsler af mindreårige eller afhængige personer og ved kontrollerede overførsler. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 2.

Artikel 36

Omkostningerne ved overførsler

1. I henhold til artikel **20** i forordning (EU) **2021/1147** [...] betales der et bidrag til den medlemsstat, der i medfør af artikel 35 gennemfører overførslen, for overførsel af en ansøger eller en anden person, jf. artikel 26, stk. 1, litra b)[...] eller d).
2. Hvis den pågældende skal føres tilbage til en medlemsstat som følge af en fejlagtig overførsel eller en afgørelse om overførsel, der er blevet underkendt efter klage eller appel, efter at overførslen er blevet gennemført, er den medlemsstat, som oprindeligt gennemførte overførslen, ansvarlig for omkostningerne ved at tilbageføre den pågældende til sit område.
3. De personer, der skal overføres i henhold til denne forordning, skal ikke afholde omkostningerne ved sådanne overførsler.

Artikel 37

Udveksling af relevante oplysninger, inden en overførsel gennemføres

1. Den medlemsstat, som gennemfører overførslen af en ansøger eller en anden person, jf. artikel 26, stk. 1, litra b)[...] eller d), meddeler den ansvarlige medlemsstat de personoplysninger om den person, der skal overføres, som er tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt, alene for at sikre, at de kompetente myndigheder i henhold til den ansvarlige medlemsstats nationale ret er i stand til at yde den pågældende passende bistand, herunder ydelse af den akutte lægebehandling, der er nødvendig for at beskytte vedkommendes vitale interesser, og for at sikre kontinuitet i den beskyttelse og de rettigheder, som følger af denne forordning og af andre relevante retlige instrumenter på asylområdet. Disse oplysninger meddeles den ansvarlige medlemsstat inden for en rimelig frist, inden overførslen gennemføres, for at sikre, at dennes kompetente myndigheder i henhold til den nationale ret har tilstrækkelig tid til at træffe de nødvendige foranstaltninger.

2. Den overførende medlemsstat sender den ansvarlige medlemsstat alle de oplysninger, der er væsentlige for beskytte de rettigheder og de umiddelbare særlige behov, den person, der skal overføres, har, herunder navnlig:
 - a) eventuelle øjeblikkelige foranstaltninger, som den ansvarlige medlemsstat skal træffe for at sikre, at de særlige behov, som den person, der skal overføres, har, herunder eventuel nødvendig akut lægebehandling, tilgodeses
 - b) kontaktoplysninger om familiemedlemmer, slægtninge eller andre familierelationer i den modtagende medlemsstat, hvis det er relevant
 - c) når der er tale om mindreårige, oplysninger om deres uddannelse
 - d) **hvis det er relevant**, en vurdering af ansøgerens alder
 - e) **hvis det er relevant, screeningformularen i henhold til [...] artikel 13 i forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om screening], herunder eventuel dokumentation, der henvises til i formularen.**
3. Udvekslingen af oplysninger i henhold til denne artikel må kun finde sted mellem de myndigheder, som er meddelt Kommissionen, jf. denne forordnings artikel 41, ved brug af det elektroniske kommunikationsnet, der er oprettet ved artikel 18 i forordning (EF) nr. 1560/2003. De udvekslede oplysninger må kun anvendes til de formål, der er fastsat i stk. 1 i denne artikel, og må ikke behandles yderligere.
4. For at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne udarbejder Kommissionen ved gennemførelsesretsakter en standardformular til overførsel af de oplysninger, som kræves i henhold til denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 2.
5. Reglerne i artikel 40, stk. 8 og 9, finder anvendelse på udveksling af oplysninger i henhold til denne artikel.

Artikel 38

Udveksling af sikkerhedsrelevante oplysninger inden gennemførelsen af en overførsel

Med henblik på anvendelse af artikel 31 gælder, at hvis den medlemsstat, der gennemfører overførslen, er i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at der er rimelig grund til at antage, **at** ansøgeren eller en anden person, jf. artikel 26, stk. 1, litra b)[...] eller d), **udgør en sikkerhedsrisiko for medlemsstaterne, meddeler de kompetente myndigheder i førstnævnte medlemsstat eksistensen af [...]** sådanne oplysninger til den ansvarlige medlemsstat. **Oplysningerne udveksles mellem de retshåndhævende myndigheder eller andre kompetente myndigheder i medlemsstaterne gennem hensigtsmæssige kanaler til en sådan udveksling af oplysninger.**

Artikel 39

Udveksling af sundhedsoplysninger inden gennemførelsen af en overførsel

1. Den overførende medlemsstat sender, for så vidt den kompetente myndighed i henhold til den nationale ret har adgang til sådanne oplysninger, udelukkende med henblik på ydelse af lægehjælp eller -behandling, navnlig vedrørende handicappede personer, ældre, gravide kvinder, mindreårige og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller anden form for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter, den ansvarlige medlemsstat oplysninger om særlige behov hos den person, der skal overføres, som i specifikke tilfælde kan omfatte oplysninger om den fysiske eller psykiske sundhedstilstand hos den pågældende person. Disse oplysninger sendes i en fælles helbredsattest sammen med de nødvendige bilag hertil. Den ansvarlige medlemsstat sikrer, at der tages tilstrækkeligt hensyn til disse særlige behov, herunder navnlig behovet for nødvendig lægebehandling.

Kommissionen udarbejder ved gennemførelsesretsakter den fælles helbredsattest. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 2.

2. Den overførende medlemsstat sender kun den ansvarlige medlemsstat de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, efter at have indhentet ansøgerens og/eller dennes repræsentants udtrykkelige samtykke, eller når fremsendelsen er nødvendig for at beskytte folkesundheden og den offentlige sikkerhed, eller hvis den pågældende person fysisk eller retligt ikke er i stand til at give sit samtykke, for at beskytte den pågældendes eller en anden persons vitale interesser. Manglende samtykke, herunder hvis samtykke nægtes, udgør ikke en hindring for overførslen.
3. Behandlingen af helbredsmæssige personoplysninger som omhandlet i stk. 1 må kun foretages af en sundhedsperson, der i henhold til national ret eller regler, som er fastsat af kompetente nationale organer, har lægelig tavshedspligt, eller af en anden person med en tilsvarende professionel tavshedspligt.
4. Udvekslingen af oplysninger i henhold til denne artikel finder kun sted mellem de sundhedspersoner eller andre personer, som er omhandlet i stk. 3. De udvekslede oplysninger må kun anvendes til de i stk. 1 fastsatte formål og ikke behandles yderligere.
5. Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter ensartede betingelser og praktiske ordninger til udveksling af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 2.
6. Reglerne i artikel 40, stk. 8 og 9, finder anvendelse på udveksling af oplysninger i henhold til denne artikel.

KAPITEL VI

ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE

Artikel 40

Udveksling af oplysninger

1. Hver medlemsstat meddeler enhver anden medlemsstat, at anmodninger om sådanne personoplysninger vedrørende en person, der er omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning, skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt for:
 - a) at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig
 - b) at behandle ansøgningen om international beskyttelse
 - c) at gennemføre enhver forpligtelse, der følger af denne forordning.
2. De oplysninger, der er nævnt i stk. 1, må kun vedrøre:
 - a) personoplysninger om ansøgeren og dennes eventuelle familiemedlemmer, slægtninge eller andre familierelationer (fulde navn, evt. tidligere navn, kaldenavne eller pseudonymer, (nuværende og tidligere) nationalitet, fødselsdato og fødested)
 - b) identitetspapirer og rejsedokumenter [...] (referencenumre, gyldighedsperiode, udstedelsesdato, udstedende myndighed, udstedelsessted osv.)
 - c) øvrige oplysninger, der er nødvendige for at fastslå den pågældendes identitet, herunder de biometriske data, som medlemsstaten optager af ansøgeren med henblik på nærværende forordnings artikel 57, stk. 6, jf. forordning (EU) XXX/XXX [Eurodacforordningen]

- d) opholdssteder og rejseruter
 - e) opholdsdokumenter eller visa udstedt af en medlemsstat
 - f) det sted, hvor ansøgningen er indgivet
 - g) datoen for eventuel indgivelse af en tidligere ansøgning om international beskyttelse, datoen for registreringen af den aktuelle ansøgning, status over sagsbehandlingen og eventuelt indholdet af den trufne afgørelse.
3. Den ansvarlige medlemsstat kan desuden, forudsat at det er nødvendigt for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, anmode en anden medlemsstat om at meddele den, hvad ansøgeren har lagt til grund for sin ansøgning, og begrundelsen for de afgørelser, der måtte være truffet vedrørende ansøgeren. **Hvis den ansvarlige medlemsstat anvender artikel 42 i forordning (EU) XXX/XXX [asylprocedureforordningen], kan den medlemsstat også anmode om oplysninger, der gør det muligt for de kompetente myndigheder at tage stilling til, om der er fremkommet, eller om ansøgeren har fremlagt nye elementer.** Denne anden medlemsstat kan nægte at efterkomme anmodningen, hvis fremsendelsen af disse oplysninger vil kunne skade dens væsentlige interesser eller beskyttelsen af den pågældendes eller andres frihedsrettigheder og grundlæggende rettigheder. [...]
4. Enhver anmodning om oplysninger må kun sendes i forbindelse med en individuel ansøgning om international beskyttelse eller en overførsel med henblik på omfordeling. Den skal begrundes, og når formålet med den er at kontrollere opfyldelsen af et kriterie, der kan medføre, at den anmodede medlemsstat pålægges ansvaret, skal det oplyses, hvilket indicie, herunder relevante oplysninger fra pålidelige kilder om, hvordan ansøgere indrejser på medlemsstaternes område, eller hvilken detaljeret og verificerbar oplysning i ansøgerens erklæringer den er baseret på. Sådanne relevante oplysninger fra pålidelige kilder er i sig selv ikke tilstrækkelige til at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig og kompetent i henhold til denne forordning, men de kan bidrage til vurderingen af andre indicier vedrørende den enkelte ansøger.

5. Den anmodede medlemsstat skal svare inden for en frist på tre uger. Enhver forsinkelse i besvarelsen skal begrundes behørigt. Manglende overholdelse af fristen på tre uger fritager ikke den anmodede medlemsstat for pligten til at svare. Hvis de undersøgelser, der er foretaget af den anmodede medlemsstat, som ikke overholdt fristen, indeholder oplysninger, som viser, at den er ansvarlig, kan den pågældende medlemsstat ikke påberåbe sig udløbet af fristerne i artikel 29 som grund til at nægte at efterkomme anmodningen om overtagelse. I så fald forlænges fristerne i artikel 29 for indgivelse af en anmodning om overtagelse med et tidsrum af samme længde som forsinkelsen i den anmodede medlemsstats svar.
6. Udvekslingen af oplysninger sker på foranledning af en medlemsstat og kan kun finde sted mellem de myndigheder, som hver medlemsstat har udpeget og meddelt Kommissionen, jf. artikel 41, stk. 1.
7. De udvekslede oplysninger må kun anvendes til de formål, der er fastsat i stk. 1. De må alt efter deres art og den modtagende myndigheds kompetence kun meddeles de myndigheder og domstole og domstolslignende organer i hver medlemsstat, der har til opgave:
 - a) at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig
 - b) at behandle ansøgningen om international beskyttelse
 - c) at gennemføre enhver forpligtelse, der følger af denne forordning.
8. Den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, påser, at de er korrekte og ajourførte. Viser det sig, at den har meddelt urigtige oplysninger eller oplysninger, som ikke burde have været meddelt, underrettes modtagermedlemsstaterne straks herom. De skal berigtige eller slette disse oplysninger.
9. Hver af de berørte medlemsstater registrerer i den pågældendes individuelle sagsakter eller i et register fremsendelsen og modtagelsen af de udvekslede oplysninger.

Artikel 41

Kompetente myndigheder og ressourcer

1. Hver medlemsstat meddeler straks Kommissionen, hvilke specifikke myndigheder der har ansvaret for opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af denne forordning, og eventuelle ændringer vedrørende disse myndigheder. Medlemsstaterne sikrer, at disse myndigheder har tilstrækkelige ressourcer til at udføre deres opgaver, herunder besvarelsen inden for de fastsatte frister af anmodninger om oplysninger, anmodninger om overtagelse, meddelelser om tilbagetagelse og, hvis det er relevant, overholdelsen af deres forpligtelser i medfør af del IV, kapitel I-III.
2. Kommissionen offentliggør en konsolideret liste over de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, i *Den Europæiske Unions Tidende*. Hvis der sker ændringer af listen, offentliggør Kommissionen en ajourført konsolideret liste en gang om året.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, modtager den nødvendige uddannelse vedrørende anvendelsen af denne forordning.
4. Kommissionen indfører ved gennemførelsesretsakter sikre elektroniske transmissionskanaler mellem de i stk. 1 omhandlede myndigheder og mellem disse myndigheder og Asylagenturet til fremsendelse af oplysninger, biometriske data, der er indhentet i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacforordningen*], anmodninger, meddelelser, svar og al skriftlig korrespondance og til at sikre, at afsenderne automatisk modtager et elektronisk bevis for modtagelsen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 2.

Artikel 42
Administrative aftaler

1. Medlemsstaterne kan indbyrdes indgå bilaterale administrative aftaler om de nærmere regler for anvendelsen af denne forordning for at lette dens anvendelse og gøre den mere effektiv. Disse aftaler kan vedrøre:
 - a) udveksling af forbindelsesofficerer
 - b) forenkling af procedurerne og nedbringelse af fristerne for fremsendelse og behandling af anmodninger om overtagelse eller tilbagetagelse af ansøgere
 - c) solidaritetsbidrag i medfør af del IV, kapitel I-III.
2. Medlemsstaterne kan også bibeholde de administrative aftaler, der blev indgået inden for rammerne af forordning (EF) nr. 343/2003 og forordning (EU) nr. 604/2013. Er disse aftaler ikke forenelige med nærværende forordning, ændrer de pågældende medlemsstater aftalerne på en sådan måde, at eventuelle konstaterede uforeneligheder fjernes.
3. Inden indgåelse eller ændring af de i stk. 1, litra b), omhandlede aftaler rådfører medlemsstaterne sig med Kommissionen om aftalens forenelighed med denne forordning.
4. Anser Kommissionen de i stk. 1, litra b), omhandlede aftaler for at være uforenelige med denne forordning, giver den inden for en rimelig frist de pågældende medlemsstater meddelelse herom. Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger til at ændre den pågældende aftale inden for en rimelig frist med henblik på at fjerne de konstaterede uforeneligheder.
5. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle de i stk. 1 omhandlede aftaler og om enhver opsigelse eller ændring heraf.

Artikel 43

Nettet af ansvarlige enheder

Asylagenturet opretter det net af kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 41, stk. 1, med henblik på at øge det praktiske samarbejde og informationsudvekslingen om alle forhold vedrørende anvendelsen af denne forordning, bl.a. udviklingen af praktiske redskaber og rådgivning.

KAPITEL VII

FORLIGSPROCEDURE

Artikel 44

Forlig

1. For at sikre, at de mekanismer, der er oprettet ved denne forordning, fungerer ordentligt, og for at afhjælpe vanskeligheder med anvendelsen heraf, hvis to eller flere medlemsstater støder på vanskeligheder i forbindelse med deres samarbejde inden for rammerne af denne forordning eller anvendelsen af den mellem dem, gennemfører de berørte medlemsstater på anmodning af en eller flere af dem straks konsultationer for at finde passende løsninger inden for en rimelig frist i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde.

Oplysninger om de opståede vanskeligheder og de løsninger, der er fundet, kan, hvis det er relevant, deles med Kommissionen og de øvrige medlemsstater i det i artikel 67 omhandlede udvalg.

2. Hvis der i medfør af stk. 1 ikke findes en løsning, eller vanskelighederne fortsætter, kan en eller flere af de berørte medlemsstater anmode Kommissionen om at gennemføre konsultationer med de berørte medlemsstater med henblik på at finde passende løsninger. Kommissionen gennemfører straks sådanne konsultationer. De berørte medlemsstater deltager aktivt i konsultationerne, og både de og Kommissionen træffer passende foranstaltninger for straks at løse problemet. Kommissionen kan vedtage henstillinger rettet til de berørte medlemsstater med angivelse af de foranstaltninger, der skal træffes, og passende frister herfor.

Oplysninger om de opståede vanskeligheder, de fremsatte henstillinger og de løsninger, der er fundet, kan, hvis det er relevant, deles med Kommissionen og de øvrige medlemsstater i det i artikel 67 omhandlede udvalg.

3. Denne artikel berører ikke Kommissionens beføjelser til at føre tilsyn med anvendelsen af EU-retten, jf. traktatens artikel 258 og 260. Den berører ikke de berørte medlemsstaters mulighed for at indbringe en tvist for Domstolen, jf. traktatens artikel 273, eller for at forelægge sagen for den, jf. traktatens artikel 259.

DEL IV

SOLIDARITET

KAPITEL I

SOLIDARITETSMEKANISME

Artikel 44a

Solidaritetspuljen

- 1. Solidaritetspuljen, som omfatter de bidrag, der er indeholdt i Rådets gennemførelsesretsakt, jf. artikel 44b, som medlemsstaterne har givet tilsagn om på mødet i EU's migrationsforum på højt plan, fungerer som det vigtigste solidaritetsindsatsværktøj på grundlag af den henstilling, der er omhandlet i artikel 7c.**
- 2. Solidaritetspuljen består af følgende former for solidaritetsforanstaltninger, der anses for at have samme værdi:**
 - a) omfordeling i overensstemmelse med artikel 57 og 58**
 - i) af ansøgere om international beskyttelse**
 - ii) hvis det er aftalt bilateralt af den berørte bidragende og solidaritetsmodtagende medlemsstat, af personer med international beskyttelse, der har fået international beskyttelse mindre end tre år før vedtagelsen af Rådets gennemførelsesretsakt om oprettelse af solidaritetspuljen, eller med henblik på tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse med ulovligt ophold**

- b) [direkte] finansielle bidrag fra medlemsstaterne, der primært er rettet mod projekter vedrørende migration, grænseforvaltning og asyl eller projekter i tredjelande, som kan have en direkte indvirkning på strømmene ved de ydre grænser eller kan forbedre det pågældende tredjelands asyl-, modtagelses- og migrationssystemer, herunder programmer for støttet frivillig tilbagevenden og reintegration og programmer til bekæmpelse af menneskehandel eller -smugling, jf. artikel 44i
- c) alternative solidaritetsforanstaltninger med fokus på kapacitetsopbygning, tjenester, personalestøtte, faciliteter og teknisk udstyr i overensstemmelse med artikel 44j.

Artikel 44b

Oprettelse af solidaritetspuljen

1. Rådet vedtager på årsbasis inden udgangen af hvert kalenderår en gennemførelsesretsakt med henblik på at oprette solidaritetspuljen for det pågældende år i overensstemmelse med resultatet af den tilsagnsproces, der blev gennemført i migrationsforummet på højt plan.
2. På det i artikel 7d omhandlede møde i migrationsforummet på højt plan skal medlemsstaterne nå til en konklusion med hensyn til et samlet referenceantal for hver solidaritetsforanstaltning i solidaritetspuljen under fuld hensyntagen til det niveau af solidaritetsbehov, der er identificeret i den i artikel 7c omhandlede henstilling, og give tilsagn om deres bidrag til denne pulje i overensstemmelse med denne artikels stk. 3 og den obligatoriske retfærdige andel, som er beregnet i henhold til fordelingsnøglen i artikel 44k.

3. Ved gennemførelsen af stk. 2 har bidragende medlemsstater fuld skønsebeføjelse til at vælge mellem de former for solidaritetsforanstaltninger, der er anført i artikel 44a, stk. 2, litra a), b) og c), eller en kombination heraf. Medlemsstater, der giver tilsagn om alternative solidaritetsforanstaltninger, skal angive deres finansielle værdi på grundlag af objektive kriterier. Hvis de alternative solidaritetsforanstaltninger ikke er angivet i den i artikel 7c omhandlede henstilling, kan medlemsstaterne stadig give tilsagn herom. Hvis den solidaritetsmodtagende medlemsstat ikke anmoder om de pågældende foranstaltninger i et givet år, konverteres de til [direkte] finansielle bidrag.
4. Efter vedtagelsen af Rådets gennemførelsesretsakt, jf. stk. 1, indkalder Kommissionen EU's migrationsforum på teknisk plan efter behov.

Artikel 44c

Oplysninger om, at en medlemsstat, der er identificeret i Kommissionens afgørelse som værende udsat for migrationspres, har til hensigt at gøre brug af solidaritetspuljen

1. En medlemsstat, der i den i artikel 7a omhandlede afgørelse er identificeret som værende udsat for migrationspres, kan efter vedtagelsen af Rådets gennemførelsesretsakt, jf. artikel 44b, underrette Kommissionen og Rådet om, at den har til hensigt at gøre brug af solidaritetspuljen.
2. Den pågældende medlemsstat medtager i oplysningerne, hvilken form for og hvilket niveau af solidaritetsforanstaltninger, jf. artikel 44a, der er nødvendige for at håndtere situationen, og en underbygget begrundelse herfor, herunder, hvor det er relevant, enhver anvendelse af værktøjskassens komponenter.
3. Kommissionen indkalder migrationsforummet på teknisk plan senest ti dage efter modtagelse af oplysningerne.

Artikel 44d

Meddelelse om, at en medlemsstat, der anser sig for at være udsat for migrationspres, har behov for at gøre brug af solidaritetspuljen

1. En medlemsstat, der i den i artikel 7a omhandlede afgørelse ikke er identificeret som værende udsat for migrationspres, men anser sig for at være det, kan meddele Kommissionen og Rådet, at den har behov for at blive anset for at være udsat for migrationspres og for at gøre brug af solidaritetspuljen.
2. Meddelelsen skal indeholde:
 - a) en behørigt underbygget begrundelse for eksistensen og omfanget af migrationspresset i den meddelende medlemsstat
 - b) angivelse af, hvilken form for og hvilket niveau af solidaritetsforanstaltninger, jf. artikel 44a, der er nødvendige for at håndtere situationen, og en underbygget begrundelse herfor, herunder, hvor det er relevant, enhver anvendelse af værktøjskassens komponenter
 - c) en beskrivelse af, hvordan den foreslåede solidaritetspulje kan stabilisere situationen
 - d) angivelse af, hvordan den pågældende medlemsstat har til hensigt at afhjælpe eventuelle konstaterede sårbarheder inden for ansvar, beredskab eller modstandsdygtighed.
3. Kommissionen vurderer hurtigt meddelelsen under hensyntagen til oplysningerne i artikel 7a og 7b, om medlemsstaten er identificeret som værende udsat for migrationspres i Kommissionens afgørelse som omhandlet i artikel 7a, den generelle situation i Unionen og de behov, som den meddelende medlemsstat har givet udtryk for, og vedtager en afgørelse om meddelelsen med henblik på at anse medlemsstaten for at være udsat for migrationspres. Hvis Kommissionen beslutter, at den pågældende medlemsstat er udsat for migrationspres, bliver den en solidaritetsmodtagende medlemsstat, medmindre den nægtes adgang til solidaritetspuljen i overensstemmelse med stk. 5.

4. **Kommissionen fremsender straks sin afgørelse til Rådet. Den sender også afgørelsen til Europa-Parlamentet til orientering.**
5. **Hvis det i Kommissionens afgørelse fastslås, at den meddelende medlemsstat er udsat for migrationspres, indkalder Kommissionen migrationsforummet på teknisk plan senest 15 dage efter fremsendelsen af sin afgørelse til Rådet. Kommissionen indkalder EU's migrationsforum på teknisk plan, medmindre Rådet ved en gennemførelsesretsakt senest 15 dage efter fremsendelsen af Kommissionens afgørelse til Rådet har besluttet, at der er utilstrækkelig kapacitet i solidaritetspuljen til, at den pågældende medlemsstat kan få adgang til solidaritetspuljen, eller andre objektive grunde til ikke at give den pågældende medlemsstat adgang til puljen.**
6. **Hvis Rådet beslutter, at der er utilstrækkelig kapacitet i solidaritetspuljen, anvendes artikel 44g.**

I tilfælde af en kommissionsafgørelse om afslag på en anmodning fra en medlemsstat om at blive anset for at være udsat for migrationspres, kan den meddelende medlemsstat forelægge Kommissionen og Rådet en ny meddelelse med yderligere oplysninger, hvis det er relevant.

Artikel 44e

Operationalisering af solidaritetsforanstaltninger

1. Alle medlemsstater samarbejder i EU's migrationsforum på teknisk plan indbyrdes og med Kommissionen for at sikre en effektiv og virkningsfuld operationalisering af solidaritetspuljen for det pågældende år på en afbalanceret måde i lyset af de identificerede og vurderede behov og de tilgængelige solidaritetsbidrag.
2. Kommissionen, som overvåger udviklingen i migrationssituationen, koordinerer operationaliseringen af solidaritetsforanstaltningerne ved at matche behovene og bidragene for at sikre en afbalanceret fordeling af de tilgængelige solidaritetsbidrag blandt de solidaritetsmodtagende medlemsstater.
3. Medlemsstaterne gennemfører ved operationaliseringen af de angivne solidaritetsforanstaltninger deres tilsagn om solidaritetsbidrag, jf. artikel 44a, for det pågældende år inden udgangen af det pågældende år, jf. dog artikel 44i, stk. 5, artikel 44j, stk. 3, og artikel 57, stk. 9a. Bidragende medlemsstater gennemfører deres tilsagn i forhold til deres samlede tilsagn til solidaritetspuljen for det pågældende år inden årets udgang. Medlemsstater, der har fået en fuldstændig nedsættelse i overensstemmelse med artikel 44f eller 44fa, eller som selv er solidaritetsmodtagende medlemsstater som omhandlet i artikel 44c, stk. 1, og artikel 44d, stk. 3, er ikke forpligtet til at gennemføre deres tilsagn om solidaritetsbidrag, jf. artikel 44a, for det pågældende år.

Bidragende medlemsstater er ikke forpligtet til at gennemføre deres tilsagn i henhold til artikel 44a, stk. 2, og til at anvende ansvarskompensationer i henhold til artikel 44h over for en solidaritetsmodtagende medlemsstat, hvis Kommissionen i den afgørelse, der er omhandlet i artikel 7a, stk. 4, eller artikel 44d, stk. 3, har konstateret systemiske mangler i den pågældende solidaritetsmodtagende medlemsstat med hensyn til reglerne i denne forordnings del III, som kan få alvorlige konsekvenser for, hvordan denne forordning fungerer.

4. Medlemsstater, der bidrager med eller drager fordel af omfordelinger, kan i løbet af første møde i EU's migrationsforum på teknisk plan i den årlige cyklus give udtryk for rimelige præferencer i lyset af de identificerede behov for profilerne for tilgængelige omfordelingskandidater og en potentiel planlægning af gennemførelsen af deres solidaritetsbidrag. Medlemsstaterne kan prioritere omfordeling af identificerede uledsagede mindreårige og andre sårbare personer.

Artikel 44f

Fuldstændig eller delvis nedsættelse af solidaritetsbidraget for en medlemsstat, der er udsat for migrationspres, eller som anser sig for at være udsat for migrationspres, og som ikke har meddelt, at den har behov for at gøre brug af solidaritetspuljen

1. En medlemsstat, der i den i artikel 7a omhandlede afgørelse er identificeret som værende udsat for migrationspres, eller som anser sig for at være udsat for migrationspres, og som ikke har gjort brug af solidaritetspuljen i overensstemmelse med artikel 44c eller meddelt, at den har behov for at gøre brug af solidaritetspuljen i overensstemmelse med artikel 44d, kan til enhver tid anmode om en fuldstændig eller delvis nedsættelse af de bidrag, den har givet tilsagn om, som fastsat i Rådets gennemførelsesretsakt, jf. artikel 44b, stk. 1.

Den pågældende medlemsstat indgiver sin anmodning til Kommissionen. Til orientering forelægger den pågældende medlemsstat sin anmodning for Rådet.

2. Den anmodende medlemsstat medtager i sin anmodning:
 - a) en beskrivelse af, hvordan den fuldstændige eller delvise nedsættelse kan bidrage til at stabilisere situationen
 - b) om det bidrag, der er givet tilsagn om, kan erstattes af en anden form for solidaritetsbidrag
 - c) angivelse af, hvordan den pågældende medlemsstat vil afhjælpe eventuelle konstaterede sårbarheder inden for ansvar, beredskab eller modstandsdygtighed.

3. Hvis den i stk. 1 omhandlede anmodende medlemsstat er en medlemsstat, der i den i artikel 7a omhandlede afgørelse ikke er identificeret som værende udsat for migrationspres, men anser sig for at være det, skal anmodningen ud over de i stk. 2 omhandlede oplysninger også indeholde en behørigt underbygget begrundelse for eksistensen og omfanget af migrationspresset i den anmodende medlemsstat. Ved vurderingen af en sådan anmodning tager Kommissionen også hensyn til de oplysninger, der er fastsat i artikel 7a og 7b.
4. Kommissionen underretter Rådet om sin vurdering af anmodningen inden for fire uger.
5. Efter modtagelsen af Kommissionens vurdering vedtager Rådet en gennemførelsesretsakt for at fastslå, om medlemsstaten skal bemyndiges til at fravige Rådets gennemførelsesretsakt om oprettelse af solidaritetspuljen.

Artikel 44fa

Fuldstændig eller delvis nedsættelse af solidaritetsbidraget for en medlemsstat, der står over for en betydelig migrationssituation, eller som anser sig for at stå over for en betydelig migrationssituation

1. En medlemsstat, der i den i artikel 7a omhandlede afgørelse er identificeret som stående over for en betydelig migrationssituation, eller som anser sig for at gøre det, kan til enhver tid anmode om en fuldstændig eller delvis nedsættelse af de bidrag, den har givet tilsagn om, som fastsat i Rådets gennemførelsesretsakt, jf. artikel 44b, stk. 1.

Den pågældende medlemsstat indgiver sin anmodning til Kommissionen. Til orientering forelægger den pågældende medlemsstat sin anmodning for Rådet.

- 2. Hvis den anmodende medlemsstat er en medlemsstat, der i den i artikel 7a omhandlede afgørelse er identificeret som en medlemsstat, der står over for en betydelig migrationssituation, skal anmodningen indeholde:**
- a) en beskrivelse af, hvordan den fuldstændige eller delvise nedsættelse kan bidrage til at stabilisere situationen**
 - b) om det bidrag, der er givet tilsagn om, kan erstattes af en anden form for solidaritetsbidrag**
 - c) angivelse af, hvordan den pågældende medlemsstat vil afhjælpe eventuelle konstaterede sårbarheder inden for ansvar, beredskab eller modstandsdygtighed**
 - d) en behørigt underbygget begrundelse vedrørende det område af asyl-, modtagelses- og migrationssystemet, hvor kapaciteten er nået, og angivelse af, hvordan det forhold, at dens kapacitetsgrænse er nået på det specifikke område, påvirker dets kapacitet til at opfylde sit tilsagn.**
- 3. Hvis den anmodende medlemsstat er en medlemsstat, der i den i artikel 7a omhandlede afgørelse ikke er identificeret som stående over for en betydelig migrationssituation, men anser sig for at være det, skal anmodningen ud over de i stk. 2 omhandlede oplysninger også indeholde en behørigt underbygget begrundelse for betydningen af migrationssituationen i den anmodende medlemsstat. Ved vurderingen af en sådan anmodning tager Kommissionen også hensyn til de oplysninger, der er fastsat i artikel 7a og 7b, og om medlemsstaten er identificeret som værende udsat for migrationspres i Kommissionens afgørelse som omhandlet i artikel 7a.**

4. **Kommissionen underretter Rådet om sin vurdering af anmodningen inden for fire uger.**
5. **Efter modtagelsen af Kommissionens vurdering vedtager Rådet en gennemførelsesretsakt for at fastslå, om medlemsstaten skal bemyndiges til at fravige Rådets gennemførelsesretsakt om oprettelse af solidaritetspuljen.**

Artikel 44g

Fornyet indkaldelse af EU's migrationsforum på højt plan

1. **Hvis Rådet på initiativ af en medlemsstat eller efter opfordring fra Kommissionen finder, at solidaritetsbidragene til solidaritetspuljen er utilstrækkelige, herunder hvis der er indrømmet betydelige nedsættelser i henhold til artikel 44f og 44fa, eller den generelle situation kræver yderligere solidaritetsstøtte, indkalder det med simpelt flertal EU's migrationsforum på højt plan for at anmode medlemsstaterne om yderligere solidaritetsbidrag.**
2. **Enhver tilsagnsproces følger proceduren i artikel 44b.**

Artikel 44h
Ansvarskompensationer

1. Hvis de omfordelingstilsagn til solidaritetspuljen, der er indeholdt i Rådets gennemførelsesretsakt, jf. artikel 44b, er lig med eller over 50 % af det antal, der er angivet i den i artikel 7c omhandlede henstilling, kan en solidaritetsmodtagende medlemsstat anmode de øvrige medlemsstater om at påtage sig ansvaret for at behandle ansøgninger om international beskyttelse, som den solidaritetsmodtagende medlemsstat er blevet udpeget som ansvarlig for i stedet for omfordelinger i overensstemmelse med proceduren i artikel 58a.
2. En bidragende medlemsstat kan over for en solidaritetsmodtagende medlemsstat tilkendegive, at den er villig til at påtage sig ansvaret for at behandle ansøgninger om international beskyttelse, som en solidaritetsmodtagende medlemsstat er blevet udpeget som ansvarlig for, i stedet for omfordelinger:
 - a) når tærsklen i stk. 1 er nået, eller
 - b) hvis den bidragende medlemsstat har givet tilsagn om 50 % eller mere af sin obligatoriske retfærdige andel til solidaritetspuljen, der er indeholdt i Rådets gennemførelsesretsakt, jf. artikel 44b, som omfordelinger.

Hvis en bidragende medlemsstat har tilkendegivet en sådan vilje, og den solidaritetsmodtagende medlemsstat er indforstået hermed, anvender den solidaritetsmodtagende medlemsstat proceduren i artikel 58a.

3. Hvis de omfordelingstilsagn til solidaritetspuljen, der er indeholdt i Rådets gennemførelsesretsakt, jf. artikel 44b, efter det møde i migrationsforummet på højt plan, der er indkaldt til i overensstemmelse med artikel 44g, er:

- a) lavere end det antal, der er omhandlet i artikel 7c, stk. 2, litra a), eller**
- b) lavere end 60 % af det referenceantal, der anvendes til at beregne hver medlemsstats obligatoriske retfærdige omfordelingsandel med henblik på oprettelse af solidaritetspuljen i overensstemmelse med artikel 44b,**

påtager de bidragende medlemsstater sig ansvaret for ansøgninger om international beskyttelse, som den solidaritetsmodtagende medlemsstat er blevet udpeget som ansvarlig for, op til det højeste af de to tal, der er omhandlet i litra a) eller b).

Det foregående afsnit finder også anvendelse, hvis de tilsagn, der skal gennemføres i det pågældende år, falder til under det højeste af de to tal, der er omhandlet i litra a) eller b), som følge af fuldstændige eller delvise nedsættelser, der er indrømmet i overensstemmelse med artikel 44f eller 44fa, eller fordi de solidaritetsmodtagende medlemsstater, der er omhandlet i artikel 44c, stk. 1, og artikel 44d, stk. 3, ikke er forpligtet til at gennemføre deres tilsagn om solidaritetsbidrag for et givet år.

4. En bidragende medlemsstat, der ikke har gennemført sine tilsagn eller accepteret omfordelinger i henhold til artikel 57 stk. 7, der svarer til de omfordelinger, som den har givet tilsagn om, jf. artikel 44b, stk. 2, ved udgangen af det pågældende år, påtager sig efter anmodning fra den solidaritetsmodtagende medlemsstat ansvaret for ansøgninger om international beskyttelse, som den solidaritetsmodtagende medlemsstat er blevet udpeget som ansvarlig for, op til det antal omfordelinger, der er givet tilsagn om i overensstemmelse med artikel 44b, stk. 2, så hurtigt som muligt efter udgangen af det pågældende år.
5. Den bidragende medlemsstat identificerer de individuelle ansøgninger, som den påtager sig ansvaret for i henhold til stk. 2 og 3, og underretter den solidaritetsmodtagende medlemsstat ved brug af det elektroniske kommunikationsnet, der er oprettet i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 1560/2003.

Den bidragende medlemsstat bliver den medlemsstat, der er ansvarlig for de identificerede ansøgninger, og angiver, at den er ansvarlig, jf. artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacforordningen*].

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at påtage sig ansvar i henhold til første afsnit ud over deres retfærdige andel, som er beregnet i henhold til fordelingsnøglen i artikel 44k.

6. Denne artikel finder kun anvendelse, hvis:
- a) ansøgeren ikke er en uledsaget mindreårig
 - b) den solidaritetsmodtagende medlemsstat er udpeget som ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse på grundlag af kriterierne i artikel 19-23
 - c) den frist for overførsel, der er fastsat i artikel 29, stk. 1, endnu ikke er udløbet
 - d) ansøgeren ikke er forsvundet fra den bidragende medlemsstat
 - e) personen ikke er en person med international beskyttelse
 - f) personen ikke er en genbosat person eller en person, der har fået indrejse.
7. Den bidragende medlemsstat kan anvende denne artikel på tredjelandstatsborgere eller statsløse, hvis ansøgninger er blevet endeligt afvist i den solidaritetsmodtagende medlemsstat. Artikel 42 og 43 i forordning XXX/XXX [*asylprocedureforordningen*] anvendes.

Artikel 44i

[Direkte finansielle bidrag

1. **Direkte finansielle bidrag består af direkte finansielle overførsler af beløb fra de bidragende til de solidaritetsmodtagende medlemsstater.**
2. **De medlemsstater, der bidrager til solidaritetspuljen gennem et direkte finansielt bidrag, kontakter den solidaritetsmodtagende medlemsstat for at aftale de nærmere bestemmelser for overførsel af beløb bilateralt.**
3. **De støttemodtagende medlemsstater identificerer projekter med henblik på direkte finansielle bidrag og forelægger disse for Kommissionen, som fører en fortegnelse over de pågældende projekter. Kommissionen samarbejder tæt med de solidaritetsmodtagende medlemsstater for at sikre, at de pågældende projekter svarer til det mål, der er fastsat i artikel 44a, stk. 2, litra b). Kommissionen fører fortegnelsen og stiller den til rådighed for at gøre det lettere at matche direkte finansielle bidrag med projekter. De bidragende medlemsstater underretter Kommissionen om de planlagte projekter, der skal finansieres, og om de direkte finansielle bidrag, der ydes. Beløbene angives i euro.**
4. **Medlemsstaterne sikrer i samråd med Kommissionen, at direkte finansielle bidrag ikke finansierer projekter, der allerede finansieres over EU-budgettet i samme land. Medlemsstaterne sikrer, at direkte finansielle bidrag supplerer og komplementerer den finansielle støtte, der ydes i henhold til andre EU-instrumenter.**
5. **De solidaritetsmodtagende og de bidragende medlemsstater fortsætter processen med direkte finansielle bidrag, selv efter at tidsrammen for gennemførelsen eller gennemførelsesretsakternes gyldighed er udløbet.]**

Artikel 44j
Alternative solidaritetsforanstaltninger

1. **Alternative solidaritetsforanstaltninger baseres på den solidaritetsmodtagende medlemsstats specifikke anmodning. Sådanne foranstaltninger betragtes som finansiel solidaritet, og deres konkrete værdi skal fastsættes på en realistisk måde af de bidragende og de solidaritetsmodtagende medlemsstater i fællesskab.**
2. **Medlemsstaterne indfører alternative solidaritetsforanstaltninger ud over og uden at overlape dem, der ydes gennem operationer fra EU-agenturer eller gennem EU-finansiering inden for asylforvaltning og migrationsstyring i de solidaritetsmodtagende medlemsstater. Medlemsstaterne indfører alternative solidaritetsforanstaltninger ud over, hvad de skal bidrage med gennem EU-agenturer.**
3. **De solidaritetsmodtagende og de bidragende medlemsstater fortsætter processen med alternative solidaritetsforanstaltninger, selv efter at tidsrammen for gennemførelsen eller gennemførelsesretsakternes gyldighed er udløbet.**

Artikel 44k
Fordelingsnøgle⁴¹

Den andel af solidaritetsbidrag, som skal ydes af hver medlemsstat, jf. artikel 44b, stk. 2, beregnes i henhold til den formel, der er fastsat i bilag III, og baseres på følgende kriterier for hver medlemsstat ifølge de senest tilgængelige data fra Eurostat:

- a) befolkningens størrelse (vægtning på 50 %)
- b) samlet BNP (vægtning på 50 %).

Artikel 45-56 udgår.

⁴¹ Artikel 44b er baseret på den tidligere artikel 54.

KAPITEL II

PROCEDUREKRAV

Artikel 57

Procedure forud for omfordeling

1. Proceduren i denne artikel finder anvendelse på personer, som er omhandlet i artikel **44a, stk. 2, litra a)** [...].
2. Før proceduren i denne artikel anvendes, sikrer den solidaritetsmodtagende medlemsstat sig, at der ikke er nogen rimelig grund til at antage, **at** den pågældende person **udgør en sikkerhedsrisiko for [...] medlemsstaterne**. Hvis der er rimelig grund til at antage, at personen **udgør en sikkerhedsrisiko [...]** før eller under proceduren i denne artikel, herunder hvis der er konstateret en sikkerhedsrisiko i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om screening*], anvender den solidaritetsmodtagende medlemsstat ikke **eller afslutter straks** proceduren i nærværende artikel. Den solidaritetsmodtagende medlemsstat udelukker den pågældende person fra enhver fremtidig omfordeling eller overførsel til en medlemsstat [...]. Hvis den pågældende person ansøger om international beskyttelse, er den solidaritetsmodtagende medlemsstat den medlemsstat, der er ansvarlig i henhold til artikel 8, stk. 4.
- 2a. Hvis der skal foretages omfordeling, underretter den solidaritetsmodtagende medlemsstat de i stk. 1 omhandlede personer om proceduren i denne artikel og artikel 58 samt, hvis det er relevant, om de forpligtelser, der er fastsat i artikel 9, stk. 3, 4 og 5, og konsekvenserne i tilfælde af manglende efterkommelse af en afgørelse som fastsat i artikel 10.

3. Hvis der skal foretages omfordeling, udpeger den solidaritetsmodtagende medlemsstat **eller, efter anmodning fra den solidaritetsmodtagende medlemsstat, Asylagenturet**, hvem der kan være genstand for omfordeling. Hvis den pågældende person ansøger om eller er blevet indrømmet international beskyttelse, tager medlemsstaten hensyn til eventuelle relevante forbindelser, **f.eks. forbindelser baseret på familiemæssige eller kulturelle hensyn**, mellem den pågældende person og den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling. Hvis en person, der er blevet udpeget med henblik på omfordeling, er blevet indrømmet international beskyttelse, omfordeles vedkommende først efter skriftligt at have indvilliget i at blive omfordelt. [...]
- Den pågældende person har ikke ret til at anmode om at blive omfordelt til en bestemt medlemsstat i henhold til denne artikel.**

[...]

Første afsnit finder ikke anvendelse på ansøgere, for hvem den solidaritetsmodtagende medlemsstat kan fastslås som værende den ansvarlige medlemsstat i henhold til kriterierne i artikel 15-20 og artikel 24, bortset fra artikel 15, stk. 5. Disse ansøgere kan ikke komme i betragtning til omfordeling.

Medlemsstaterne sikrer, at familiemedlemmer omfordeles til samme medlemsstats område.

4. [...]
5. **I de i stk. 2 og 3 omhandlede tilfælde sender den solidaritetsmodtagende medlemsstat hurtigst muligt den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, alle relevante oplysninger og dokumenter vedrørende den pågældende person ved hjælp af en standardformular, der gør det muligt for myndighederne i den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, at kontrollere, om der er grund til at antage, at den pågældende person udgør en sikkerhedsrisiko for medlemsstaterne. [...]**

6. Den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, behandler de oplysninger, der er forelagt af den solidaritetsmodtagende medlemsstat i henhold til stk. 5, og kontrollerer, at der ikke er rimelig grund til at antage, at den pågældende person [...] **udgør en sikkerhedsrisiko for medlemsstaterne. Den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, kan vælge at kontrollere disse oplysninger under en personlig samtale med den pågældende person. Den personlige samtale skal finde sted inden for fristerne i stk. 7.**
7. Hvis der ikke er nogen rimelig grund til at antage, at den pågældende person [...] udgør en sikkerhedsrisiko for **medlemsstaterne**, bekræfter den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, inden for en uge **fra modtagelsen af de relevante oplysninger fra den solidaritetsmodtagende medlemsstat**, at den vil overtage vedkommende.

Hvis det ved kontrollen bekræftes, at der er rimelig grund til at antage, at den pågældende person **udgør en sikkerhedsrisiko for [...] medlemsstaterne**, underretter den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, **den solidaritetsmodtagende medlemsstat** inden for en uge **fra modtagelsen af de relevante oplysninger fra den pågældende medlemsstat [...]** om karakteren af indberetningen i en relevant database og de elementer, der ligger til grund herfor. I sådanne tilfælde finder omfordelingen af den pågældende person ikke sted [...].

Hvis det i særlige tilfælde kan påvises, at behandlingen af oplysningerne er særlig kompliceret, eller at der er behov for at kontrollere et stort antal sager på det givne tidspunkt, kan den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, svare efter den i første og andet afsnit fastsatte frist på en uge, dog under alle omstændigheder inden for to uger. I sådanne tilfælde meddeler den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, inden for den oprindelige frist på en uge den solidaritetsmodtagende medlemsstat sin beslutning om at udsætte svarfristen.

Er der ikke givet et svar inden for fristen på en uge, jf. første og andet afsnit, eller på to uger, jf. tredje afsnit, betragtes dette som en bekræftelse af, at oplysningerne er modtaget, og indebærer en pligt til at overtage personen, herunder en pligt til at træffe passende foranstaltninger med henblik på den pågældendes ankomst.

8. Den solidaritetsmodtagende medlemsstat træffer afgørelse om overførsel senest en uge efter bekræftelsen fra den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, hvortil der sker omfordeling. Den underretter skriftligt og snarest muligt den berørte person om afgørelsen om at overføre vedkommende til den pågældende medlemsstat **og, hvis det er relevant, om, at den ikke vil behandle vedkommendes ansøgning om international beskyttelse.**
9. Overførslen af den berørte person fra den solidaritetsmodtagende medlemsstat til den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, sker i overensstemmelse med den solidaritetsmodtagende medlemsstats nationale ret efter samråd med de berørte medlemsstater, så snart det er praktisk muligt og senest fire uger efter bekræftelsen fra den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, eller efter at der er truffet en endelig afgørelse om en klage over eller en appel af en afgørelse om overførsel, hvis dette tillægges opsættende virkning, jf. artikel 33, stk. 3.
- 9a. **De solidaritetsmodtagende og de bidragende medlemsstater fortsætter omfordelingsprocessen, selv efter at tidsrammen for gennemførelsen eller gennemførelsesretsakternes gyldighed er udløbet.**
10. Artikel 32, stk. 3, 4 og 5, artikel 33, artikel 34, artikel 35, stk. 1 og 3, artikel 36, stk. 2 og 3, artikel 37 og artikel 39 finder tilsvarende anvendelse på **proceduren [...]** med henblik på omfordeling.

Den solidaritetsmodtagende medlemsstat, der foretager overførslen af en person med international beskyttelse, sender den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, alle de i artikel 40, stk. 2, omhandlede oplysninger, de oplysninger, som personen med international beskyttelse har lagt til grund for ansøgningen, og begrundelsen for de afgørelser, der måtte være truffet vedrørende personen med international beskyttelse.

11. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter ensartede betingelser for udarbejdelse og indgivelse af oplysninger og dokumenter med henblik på omfordeling. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 2.

Artikel 58

Procedure efter omfordeling

1. Den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, underretter den solidaritetsmodtagende medlemsstat om, at den pågældende person er vel ankommet, eller at vedkommende ikke har givet møde inden for den fastsatte frist.
2. Hvis den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, har overtaget en ansøger, for hvem der endnu ikke er fastslået en ansvarlig medlemsstat, anvender den pågældende medlemsstat procedurene i del III, bortset fra artikel 8, stk. 2, artikel 9, stk. 1 og 2, artikel 15, stk. 5, og artikel 21, stk. 1 og 2.

Hvis der ikke kan udpeges en ansvarlig medlemsstat, jf. første afsnit, er det den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.

Den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, angiver i Eurodac, at den er ansvarlig, jf. artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacforordningen*].

3. Hvis den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, har overtaget en ansøger, som den solidaritetsmodtagende medlemsstat oprindeligt var blevet udpeget som ansvarlig for på grundlag af andre end de i artikel 57, stk. 3, **andet** [...] afsnit, fastsatte kriterier, overgår ansvaret for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse til førstnævnte medlemsstat.

Ansvaret for at behandle eventuelle yderligere andragender eller en fornyet ansøgning fra den pågældende person i overensstemmelse med artikel 42 og 43 i forordning (EU) XXX/XXX [asylprocedureforordningen] overgår også til den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling.

Den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, angiver i Eurodac, at den er ansvarlig, jf. artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacforordningen*].

4. Hvis den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, har overtaget en person med international beskyttelse, indrømmer den automatisk vedkommende international beskyttelsesstatus og tager således højde for den status, som den solidaritetsmodtagende medlemsstat havde indrømmet.
5. Hvis den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, har overtaget en tredjelandstatsborger, der opholder sig ulovligt på dens område, finder direktiv 2008/115/EF anvendelse.
6. **Hvis tredjelandstatsborgeren indgiver en ansøgning om international beskyttelse første gang efter overførslen til den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, anvender den medlemsstat, hvori ansøgningen blev registreret, procedurerne i del III, med undtagelse af artikel 8, stk. 2, artikel 9, stk. 1 og 2, artikel 15, stk. 5, og artikel 21, stk. 1 og 2.**

Hvis der ikke kan udpeges en ansvarlig medlemsstat, jf. første afsnit, er det den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.

Den medlemsstat, der har gennemført proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, angiver den ansvarlige medlemsstat i Eurodac, jf. artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) XXX /XXX [*Eurodacforordningen*].

Artikel 58a

Procedure med henblik på ansvarskompensationer i henhold til artikel 44h, stk. 1 og 2

1. Hvis en solidaritetsmodtagende medlemsstat kan anmode en anden medlemsstat om at påtage sig ansvaret for at behandle en række ansøgninger om international beskyttelse i henhold til artikel 44h, stk. 1 og 2, fremsender den sin anmodning til den bidragende medlemsstat og angiver antallet af ansøgninger om international beskyttelse, som den skal påtage sig ansvaret for i stedet for omfordelinger.
2. Den bidragende medlemsstat træffer afgørelse om anmodningen senest 30 dage efter modtagelse af anmodningen.

Den bidragende medlemsstat kan beslutte at acceptere at påtage sig ansvaret for at behandle et lavere antal ansøgninger om international beskyttelse, end den solidaritetsmodtagende medlemsstat har anmodet om.

3. Den medlemsstat, der har accepteret en anmodning i henhold til stk. 2, identificerer de individuelle ansøgninger om international beskyttelse, som den påtager sig ansvaret for, og angiver, at den er ansvarlig, jf. artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) XXX/XXX [Eurodacforordningen].

Artikel 59

Andre forpligtelser

Den solidaritetsmodtagende og den bidragende medlemsstat holder Kommissionen underrettet om gennemførelsen af solidaritetsforanstaltninger [...], herunder samarbejdsforanstaltninger med tredjelande.

Artikel 60

[...]

KAPITEL III

FINANSIEL STØTTE FRA UNIONEN

Artikel 61

Finansiel støtte

Der ydes finansieringsstøtte efter omfordeling, jf. del IV, kapitel I og II, i overensstemmelse med artikel 20 [...] i forordning (EU) 2021/1147 [...].⁴²

⁴² Når der er enighed om den nye forordning om asylforvaltning og migrationsstyring, kan der overvejes ændringer af AMIF for at afspejle de tilsvarende finansieringsbehov.

DEL V

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 62

Datasikkerhed og databeskyttelse

- 1. Denne forordning berører ikke EU-retten om beskyttelse af personoplysninger, særlig forordning (EU) 2016/679, forordning (EU) 2018/1725 [og direktiv (EU) 2016/680].**
1. Medlemsstaterne gennemfører passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte de personoplysninger, der behandles i henhold til denne forordning, og navnlig til at forhindre ulovlig eller uberettiget adgang til eller videregivelse, ændring eller tab af behandlede personoplysninger.
 2. Den eller de kompetente tilsynsmyndigheder i hver medlemsstat overvåger **i overensstemmelse med deres gældende nationale ret uafhængigt**, at de i artikel 41 omhandlede myndigheder i den pågældende medlemsstat behandler personoplysningerne på lovlig vis.
 3. Asylagenturets behandling af personoplysninger er underlagt forordning (EU) **2021/2303** [...], navnlig hvad angår Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses [...] tilsyn.

Artikel 63

Fortrolighed

Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 41 omhandlede myndigheder har tavshedspligt efter reglerne herom i national ret med hensyn til de oplysninger, som de får kendskab til under deres arbejde.

Artikel 64

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, herunder administrative eller strafferetlige sanktioner i henhold til national ret, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, rimelige og have afskrækkende virkning.

Artikel 65

Beregning af frister

De frister, som er fastsat i denne forordning, beregnes på følgende måde:

- a) hvis en frist, der er udtrykt i dage, uger eller måneder, skal regnes fra det tidspunkt, hvor en begivenhed indtræffer eller en handling foretages, medregnes den dag, hvor begivenheden indtræffer eller handlingen foretages, ikke ved beregningen af fristen
- b) en frist, der er udtrykt i uger eller måneder, udløber ved udgangen af den dag, der i fristens sidste uge eller måned er samme ugedag eller dato som den dag, hvor den begivenhed er indtruffet, eller den handling er foretaget, fra hvilken fristen regnes. Hvis den dag, på hvilken en frist, der er udtrykt i måneder, ville udløbe, ikke forekommer i fristens sidste måned, udløber fristen med udgangen af månedens sidste dag
- c) ved beregningen af fristerne medregnes lovbestemte fri- og helligdage, lørdage og søndage.

Artikel 66
Territorialt anvendelsesområde

For så vidt angår Den Franske Republik finder bestemmelserne i denne forordning kun anvendelse på Den Franske Republiks europæiske område.

Artikel 67
Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

3. [...]

Artikel 68
Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 15, stk. 6 og artikel 24, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 15, stk. 6, og artikel 24, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, hører den de eksperter, hver medlemsstat har udpeget i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 15, stk. 6, og artikel 24, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på **fire** [...] måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 69

Overvågning og evaluering

Senest den [18 måneder efter ikrafttrædelsen] og derefter hvert år gennemgår Kommissionen, hvordan de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordnings del IV, [...] fungerer.

[Tre år efter ikrafttrædelsen aflægger Kommissionen rapport om gennemførelsen af foranstaltningerne i denne forordning.]

Kommissionen gennemgår regelmæssigt og mindst hvert tredje år relevansen af de tal, der er fastsat i artikel 7c, stk. 2, litra a) og b), og hvordan denne forordnings del III generelt fungerer, herunder om definitionen af familiemedlemmer bør ændres, samt længden på de frister, der er fastsat i den del, i forhold til den samlede migrationssituation.

Tidligst den [fem] år efter anvendelsesdatoen for denne forordning og derefter hvert femte år foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning. Kommissionen forelægger en rapport med de vigtigste resultater af evalueringen for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Medlemsstaterne forelægger senest seks måneder, før fristen på [fem] år udløber, Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.

Artikel 70

Statistikker

Medlemsstaterne meddeler i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007⁴³ Kommissionen (Eurostat) statistikker om anvendelsen af nærværende forordning og forordning (EF) nr. 1560/2003.

⁴³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007, af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23).

DEL VI

ÆNDRINGER AF ANDRE EU-RETSAKTER

Artikel 71⁴⁴

[...]

Artikel 72⁴⁵

[Ændring af forordning (EU) XXX/XXX [Asyl- og Migrationsfonden]

I forordning (EU) XXX/XXX [Asyl- og Migrationsfonden] foretages følgende ændringer:

1. Artikel 16 affattes således:

- "1. Medlemsstaterne modtager ud over deres tildeling, der beregnes i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, litra a), et beløb på 10 000 EUR for hver person, der får ret til indrejse som følge af genbosætning eller af humanitære årsager.
2. Medlemsstaterne kan eventuelt være berettiget til et yderligere beløb på 10 000 EUR for familiemedlemmer til de i stk. 1 omhandlede personer, hvis disse får ret til indrejse for at sikre familiens enhed.
3. Det i stk. 1 omhandlede beløb har form af finansiering, der ikke er knyttet til omkostningerne, jf. finansforordningens artikel [125].

⁴⁴ Behandles i forbindelse med omarbejdningen af direktivet om fastboende udlændinge.

⁴⁵ Når der er enighed om den nye forordning om asylforvaltning og migrationsstyring, kan der overvejes ændringer af AMIF for at afspejle de tilsvarende finansieringsbehov.

4. Det i stk. 1 omhandlede yderligere beløb tildeles medlemsstatens program.
Finansieringen må ikke anvendes til andre foranstaltninger i programmet undtagen under behørigt begrundede omstændigheder, som er godkendt af Kommissionen gennem en ændring af programmet. Det i stk. 1 omhandlede beløb kan medtages i betalingsanmodningerne til Kommissionen, forudsat at den person, som beløbet er tildelt for, rent faktisk er blevet genbosat eller har fået indrejse.
5. Medlemsstaterne opbevarer de oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage en korrekt identifikation af de personer, der er blevet genbosat eller har fået indrejse, og af datoen for deres genbosættelse eller indrejse, idet gældende bestemmelser om dataopbevaringsperioder finder anvendelse.
6. For at tage hensyn til de gældende inflationsrater og den relevante udvikling på genbosætningsområdet bemyndiges Kommissionen til, inden for rammerne af de midler, der er til rådighed, at vedtage delegerede retsakter, jf. denne forordnings artikel 32, med henblik på, hvis det anses for hensigtsmæssigt, at justere de beløb, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, for at tage hensyn til de gældende inflationsrater, den relevante udvikling på genbosætningsområdet såvel som faktorer, som kan optimere anvendelsen af det finansielle incitament, som disse beløb indebærer."

2. Artikel 17 affattes således:

"1. En medlemsstat modtager et bidrag på:

- a) [10 000] EUR for hver ansøger, som medlemsstaten bliver ansvarlig for som følge af omfordeling i henhold til artikel 48, 53 og 56 i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring*]
- b) [10 000] EUR for hver person med international beskyttelse, som omfordeles i henhold til artikel 53 og 56 i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring*]
- c) [10 000] EUR for hver tredjelandstatsborger med ulovligt ophold, som omfordeles i henhold til artikel 53, når den i artikel 55, stk. 2, omhandlede periode er udløbet, og artikel 56 i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring*].
- d) De i litra a), b) og c) omhandlede bidrag forhøjes til [12 000] EUR for hver uledsaget mindreårig, som omfordeles i henhold til artikel 48, 53 og 56 i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring*].

- 2. En medlemsstat, der foretager en overførsel, modtager et bidrag på 500 EUR til dækning af overførslen af personer i henhold til stk. 1 for hver person eller ansøger, der er omfattet af omfordeling.
- 3. En medlemsstat modtager et bidrag på 500 EUR til dækning af en overførsel, jf. artikel 35, af en person som omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a), b)[...] eller d), i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring*].

4. En medlemsstat vil modtage de i stk. 1-3 omhandlede beløb for hver person, forudsat at den person, som bidraget ydes for, rent faktisk er blevet omfordelt.
5. De i denne artikel omhandlede beløb har form af finansiering, der ikke er knyttet til omkostningerne, jf. finansforordningens artikel [125].
6. Medlemsstaterne opbevarer de oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage en korrekt identifikation af de overførte personer og af datoen for deres overførsel, idet gældende bestemmelser om dataopbevaringsperioder finder anvendelse.
7. Kommissionen bemyndiges til, inden for rammerne af de midler, der er til rådighed, at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 med henblik på, hvis det anses for hensigtsmæssigt, at justere de beløb, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, 2 og 3, for at tage hensyn til de gældende inflationsrater, den relevante udvikling inden for overførsler af ansøgere om international beskyttelse og personer med international beskyttelse fra en medlemsstat til en anden såvel som faktorer, som kan optimere anvendelsen af det finansielle incitament, som disse beløb indebærer."]

DEL VII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 73

Ophævelse

Forordning (EU) nr. 604/2013 ophæves **med virkning fra den [datoen i artikel 75, stk. 2]**.

Henvisninger til den ophævede forordning læses som henvisninger til nærværende forordning.

Forordning (EF) nr. 1560/2003 forbliver i kraft, medmindre og indtil den ændres ved gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til nærværende forordning.

Artikel 74

Overgangsbestemmelser

1. For ansøgninger, der registreres efter den **[den i artikel 75, stk. 2, omhandlede dato]** [...], tages der dog hensyn til de forhold, der kan medføre, at en medlemsstat er ansvarlig i henhold til denne forordning, selv om de ligger forud for denne dato.
2. **Afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er registreret inden datoen i stk. 1, træffes efter kriterierne i forordning (EF) nr. 604/2013.**
3. **Tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen i tæt samarbejde med de relevante EU-agenturer og medlemsstaterne en fælles gennemførelsesplan for at sikre, at medlemsstaterne er tilstrækkeligt forberedt til at gennemføre denne forordning inden datoen for dens anvendelse, idet den vurderer mangler og nødvendige operationelle skridt.**

På grundlag af denne fælles gennemførelsesplan udarbejder hver medlemsstat med støtte fra Kommissionen og de relevante EU-agenturer seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden en national gennemførelsesplan, der fastsætter tiltagene og tidsplanen for deres gennemførelse. Hver medlemsstat afslutter gennemførelsen af sin plan inden datoen for denne forordnings anvendelse.

Med henblik på gennemførelsen af denne artikel kan medlemsstaterne få støtte fra de relevante EU-agenturer, og EU-fondene kan yde finansiel støtte til medlemsstaterne i overensstemmelse med lovgivningen om disse agenturer og fonde.

Kommissionen overvåger nøje gennemførelsen af de nationale planer.

Artikel 75

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den gælder [...] fra den [den første dag i den **25.** [...] måned efter dens ikrafttræden]. [...] ⁴⁶

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁴⁶ Det skal overvejes, hvordan dette synkroniseres med den årlige cyklus. Solidaritets- og ansvarsaspekterne i forordningen bør anvendes fra samme dato.

Formel for fordelingsnøglen, jf. forordningens artikel 44k:

$$\text{Befolkningsstørrelsens indvirkning}_{\text{MS}} = \frac{\text{Population}_{\text{MS}}}{\text{Population}_{\text{EU25}}}^{47}$$

$$\text{BNP's indvirkning}_{\text{MS}} = \frac{\text{GDP}_{\text{MS}}}{\text{GDP}_{\text{EU25}}}^{48}$$

$$\text{Andel}_{\text{MS}} = 50 \% \text{ af befolkningsstørrelsens indvirkning}_{\text{MS}} + 50 \% \text{ af BNP's indvirkning}_{\text{MS}}$$

⁴⁷ For to medlemsstater afhænger deltagelsen i udøvelsen af rettigheder som fastsat i de relevante protokoller og andre retsfor skrifter.

⁴⁸ For to medlemsstater afhænger deltagelsen i udøvelsen af rettigheder som fastsat i de relevante protokoller og andre retsfor skrifter.